

MJESHTËRIA E ALLAHUT NË NGJYRA

الله
رسول
محمد

HARUN JAHJA

Hyrje:

Një botë me ngjyra

Si do të ishte të jetonim një botë pa ngjyra, të errësuar, a keni menduar ndonjëherë? Lirojeni veten tuaj për një moment nga përvoja juaj, harrojeni gjithçka që keni ditur dhe filloni imagjinimin tuaj. Mundohuni që të imagjinoni trupin tuaj, njerëzit rreth jush, detërat, qiellin, pemët, lulet, për shkurt të gjitha në të zezë. Provo të mendosh se si do të ndjeje sikur njerëzit, macet, qenët, zogjtë, fluturat, dhe frutat të mos kishin ngjyrë fare. Ju kurrë nuk do të dëshironit të jetonit në një botë të tillë, apo jo?

Shumica e njerëzve kurrë nuk kanë menduar se në çfarë bote shumëngjyrëshe ata jetojnë apo kurrë nuk kanë menduar se çfarë larmi e ngjyrave kanë **ardhur në ekzistencë në tokë**. Ata ndoshta kurrë nuk kanë menduar se si do të ishte bota pa ngjyra. Kjo është ndoshta sepse gjithkush që sheh ka lindur në një botë përplot me ngjyra. Megjithatë, modeli bardhë e zi, pa ngjyra i botës është i pamundur. Në të kundërtën, fakti mahnitës është se ne jetojmë në një botë të ndritshme, me ngjyra. (Në kapitujt vijues, ne do të diskutojmë në detaje pse ekzistimi i botës përplot me ngjyra është aq mahnitës).

Një botë pa ngjyra natyrisht do të imagjinohej vetëm me ngjyrë të zezë, të bardhë dhe hije gri. Megjithatë, e zeza, e bardha dhe hijet gri janë gjithashtu ngjyra. Për këtë arsye është shumë vështirë për njeriun që të imagjinoj pangjyrshmërinë. Edhe kur të imagjinoj pangjyrshmërinë patjetër duhet të përdorë një ngjyrë. Me fjali si "Gjithçka ishte pa ngjyrë, errësirë, nuk kishte mbetur ngjyrë në sipërfaqe, gjithçka ishte e bardhë", njerëzit mundohen të përshkruajnë pangjyrshmërinë. Në fakt, këto nuk janë përshkrime të pangjyrshmërisë, por të botës bardhë e zi.

Për në çast imagjinojeni që gjithçka rreth jush të humb ngjyrën. Në një rast të tillë gjithçka do të përzihej dhe do ishte e pamundur të dallojmë një objekt prej tjetrit. Shembull do të ishte e pamundur të shohim një tryezë ngjyrë kafeje, mbi të cilën qëndrojnë një portokall ngjyrë portokalli, ca dredhëza të kuqe apo një buqetë lulesh me lloj-lloj ngjyrash; sepse as ngjyra e portokalltë nuk do të ishte e portokalltë, as tryeza nuk do të ishte ngjyrë kafeje, e as lulet nuk do të ishin të kuqe... Një botë të cilën vështirë mund ta imagjinojmë pa ngjyra, qoftë vetëm për disa çaste të jetojë aty do të ishte mjaft e mërzitshme.

Ngjyra ka një rol kyç në komunikimin e njeriut me botën e jashtme, në funksionimi normal të memories së tij, dhe në mbushjen e trurit të tij **me mësimin e funksioneve**. Kjo është sepse njerëzit mund të zhvillojnë komunikim të përshtatshëm mes ngjarjeve dhe vendeve, njerëzve dhe objekteve vetëm me anë të **ngjyrosjes së trupave**. Për njeriun bota e jashtme ka kuptimin e saj vetëm si një tërësi me ngjyra.

WE ALWAYS SEE A WORLD FULL OF COLOR

When the pictures above and on the right are compared, it will be better understood how nice it is to see a world full color. Colors are one of the greatest blessings that Allah has bestowed upon people in the world.

Njohja e objekteve dhe gjërave rreth nesh nuk përfitohet vetëm me anë të larmisë së ngjyrave. Harmonia e përkryer e ngjyrave në natyrë e bën njeriun të ndjejë një kënaqësi në shpirt. Mirëpo këtu duhet të kemi kujdes për një gjë: Njeriu që të shoh këtë harmoni të ngjyrave me të gjitha detajet dhe të ndjejë atë kënaqësi, është pajisur me sytë që janë të konstruktuar në mënyrë të veçantë. Në botën e qenieve të gjalla, sytë e njeriut janë më funksionuesit dhe mund të perceptojnë ngjyrat në detajet e tyre më të vogla, aq shumë sa syri i njeriut mund të dallojë me miliona ngjyra.¹ Është më se e qartë se aparati vizual në njerëz që punon me aq përsosmëri është i përcaktuar veçanërisht që të shoh një botë përplot me ngjyra.

Qenia e vetme në tokë që mund të kuptoj ekzistimin e një përsosmërie të tillë në univers është njeriu pasi që ka aftësi të mendoj. Kështu që në bazë të gjithë asaj që përmendëm më herët, përfundojmë këtë:

çdo detaj, mostër dhe ngjyrë në qiej dhe në tokë është krijuar për njerëzit që të falënderojnë dhe të çmojnë këtë renditje dhe të mendojnë për të. Ngjyrat në natyrë janë rregulluar në aso mënyrë që të joshin shpirtin e njeriut. Simetria perfektë dhe harmonia mbizotërojnë në ngjyra, që të dyja në botën e qenieve të gjalla dhe jo të gjalla. Kjo situatë sigurisht do të shkaktoj disa pyetje në mendjen e ndonjërit që mendon, si:

çka e bën botën të ngjyrosur? Si u krijuan ngjyrat, që e bëjnë botën tonë jashtëzakonisht të mrekullueshme? Kujt i përket dizajni i shumëllojshmërisë dhe harmonisë së ngjyrave mes vete?

A është e mundur të themi se gjithçka që ekziston është krijuar nga ndryshimet e paqëllimta të shkaktuara nga një varg të ko incidencave?

Sigurisht që askush nuk do ta pranoj një absurditet të tillë. Ko incidencat e pakontrolluara nuk mund të krijojnë asgjë, e lëre më miliarda të ngjyrave. Vetëm vërej krahët e fluturës apo ngjyrat e luleve të ndryshme, secila prej tyre duket si mrekulli e artit. Sigurisht është e pamundur për tingullin e arsyes që këto attribute të ia lë proceseve të pavetëdijshme.

Ne do t'i kuptonim këto fakte më mirë nëse marrim një shembull. Nëse ndokush sheh një pikturë që përshkruan pemët dhe lulet në natyrë, njëri nuk do të pohonte e as të mendonte se harmonia e ngjyrave, modelet e organizuara dhe dizajni i vetëdijshëm në pikturë kanë mundur të krijohen nga ko incidenca. Nëse dikush del dhe thotë, "se kutitë e bojërave janë asgjësuar nga era, janë përzier, dhe me forcën e shiut etj., dhe pas një periudhe të gjatë kohore kjo pikturë e mrekullueshme është krijuar", është më se e sigurt se askush nuk do të merr këto fjalë seriozisht. Është një situatë interesante këtu. Megjithatë askush nuk do të pranonte të shpreh një pohim kaq të paarsyeshëm, disa njerëz prapë se prapë deklarojnë se ngjyrosja e përkryer dhe barazia e natyrës është krijuar nga procese të pavetëdijshme, të pavullnetshme. Sidoqoftë, evolucionistët japin këso ide që thonë që është puna e ko incidencës së rastit për të shpjeguar këtë lëndë dhe japin hulumtime të ndryshme. Ata nuk hezitojnë të japin përfundime të pabaza mbi këtë çështje.

Qartë kjo është verbëri, me anë të së cilës është mjaft vështirë të arrish në *term*. Ende, dikush që ikë nga kjo verbëri duke shfrytëzuar aftësinë e mendimit do të kuptoj se aktualisht ai është duke jetuar në një mjedis jashtëzakonisht të mrekullueshëm në tokë. Ai do të vërtetoj tërësisht dijen e tij që një mjedis i pajisur me rrethanat më të përshtatshme për mbijetesën e njerëzimit nuk ka mundur të krijohet rastësisht.

Vetëm si një njeri që mendon, pranon momentin që shikon në pikturë që ka piktorin e saj, kështu që ai do të kuptoj se mjedisi shumëngjyrësh rreth tij, i harmonizuar dhe jashtëzakonisht piktoresk po ashtu ka një **Krijues**.

Ky **Krijues**; që nuk ka shoq në krijim, që gjithçka ka krijuar në një harmoni të përsosur, që neve na ka dhënë bukuri shumëngjyrëshe në këtë botë është **Allahu**. Çdo gjë që ka krijuar **Allahu** është në një pajtueshmëri, harmoni mes vete. **Allahu** mjeshtërinë e tij të pashoqe të krijimit në ajetet e Kuranit kështu e përmend:

Ai është që krijoi shtatë qiej palë mbi palë. Në krijimin e Mëshiruesit nuk mund të shohësh ndonjë kontrast, andaj, drejto shikimin se a sheh ndonjë çarje? Mandej, herë pas herë drejto shikimin, e shikimi do të kthehet te ti i përlur dhe i molisur. (Suretu El Mulk: 3-4)

Çka është ngjyra? Si është krijuar?

Disa detaje kanë një vend të rëndësishëm në mendjen e njeriut dhe kurrë nuk ndryshojnë. Le të fillojmë me pemët, të cilat janë të njohura për ne. Ngjyra e pemëve zakonisht është ose gjelbër ose e gjelbër e hijezuar. Mirë e dimë se gjatë vjeshtës, gjethet ndërrojnë ngjyrën. Ngjashëm, ngjyra e qiellit është ose e kaltër, ose me ngjyrë gri e hijezuar kur është vrenjtur ose e verdhë dhe e kuqe në agim dhe muzg, në lindje dhe në perëndim të diellit. Ngjyra e frutave kurrë nuk ndryshon; ngjyrat e larmishme të kajsisë dhe vishnjës janë të caktuara, dhe si të tilla gjithnjë janë të njohura. Shkurt, çdo gjë e gjallë dhe qenie që është nën dritë ka ngjyrë. Vështroni gjërat rreth juve me vëmendje. Çfarë shihni? Tryeza, karriget, pemët që i shihni përtej dritareve, qielli, muret e shtëpisë suaj, fytyrat e njerëzve rreth jush, frutat që i hani, librin që jeni duke e lexuar në këtë moment... çdo njëra prej tyre ka ngjyrë të veçantë. A keni menduar ndonjëherë se si është e mundur që të gjitha këto ngjyra të krijohen dhe rregullohen me aq përsosmëri?

Le të shohim se çka është e nevojshme për t'u krijuar këto ngjyra, të cilat kanë një rol mjaft të rëndësishëm në jetën tonë. (Këto çështje do t'i diskutojmë më vonë në detaje). Për krijimin e një ngjyre të vetme, p.sh., të kuqe ose të gjelbër, të gjitha proceset që do t'i përmendim duhet të ndodhin dhe, më me rëndësi në këtë renditje:

The importance of colours in man's life is indisputable as every object acquires a meaning with its colours. Imagine that none of the colours you see in this photograph at the top (including black and white) exist at all. Certainly, you would not be able to see any of the objects in the photograph. For the formation of even a single one of these numerous colours present on these objects, quite a few factors must be fulfilled, all at the same time. Allah has made the formation of colours dependent on the existence of a very detailed system.

1. Kushti i parë për krijimin e ngjyrës është ekzistimi i dritës. Për këtë arsye do të ishte me më dobi të fillojmë të ekzaminojmë karakteristikat e dritës që vjen nga dielli. Për të krijuar ngjyrën, drita që vjen nga dielli në tokë duhet të ketë gjatësi valore të caktuar që të prodhojë ngjyrat. Dimensionet e dritës, që quhen "dritë e dukshme", në të gjitha rrezet e dritës të emetuar nga dielli është një në 1025. Ky dimension i imët dhe vështirë i besueshëm i rrezeve të dritës që është i nevojshëm për krijimin e ngjyrës, mbërrin në tokë nga dielli.

2. Në fakt, këto rreze diellore të shpërndara nga dielli nëpër kozmos shfaqin disa karakteristika të dëmshme për sy. Për këtë arsye, drita që arrin në tokë duhet të merr një formë e cila do perceptohej lehtë nga syri dhe nuk do ta dëmtonte atë. Për këtë, rrezet duhet të kalojnë nëpër një filtër. Ky filtër gjigant është "atmosfera" që e mbështjell tokën.

3. Drita që kalon nëpër atmosferë shpërndahet në tokë, dhe kur ndeshet me objekte të ndryshme, ajo reflektohet. Objekti mbi të cilin bie drita nuk duhet të jetë objekt që absorbon dritën por që e reflekton atë. Me fjalë të tjera, cilësia strukturore e objektit duhet të jetë në pajtueshmëri me dritën që arrin në tokë, në mënyrë që të formohet ngjyra. Ky kusht duhet të plotësohet dhe një valë e re e dritës reflektohet nga objekti në të cilin është ndeshur drita që ka ardhur nga dielli.

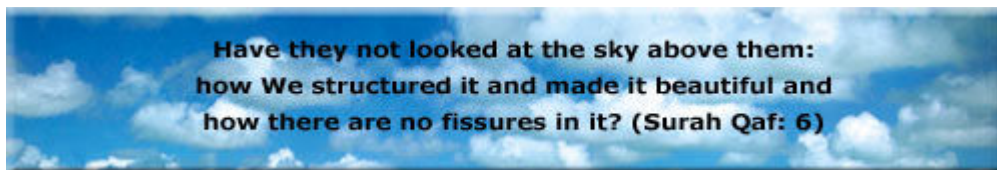
4. Edhe një hap thelbësor është i nevojshëm në procesin e formimit të ngjyrës për perceptuesin që të perceptoj valët e dritës, e që është syri. është esenciale që edhe valët e dritës të jenë në harmoni me organet e të pamurit.

5. Rrezet që vinë nga dielli duhet të kalojnë nëpër thjerrë dhe shtresë të syrit që të shndërrohen në impulse nervore në retinë. Pastaj këto sinjale duhet të shndërrohen në "qendrën e shikimit" në tru, që është përgjegjëse për prodhimin e ndjenjës së pamjes.

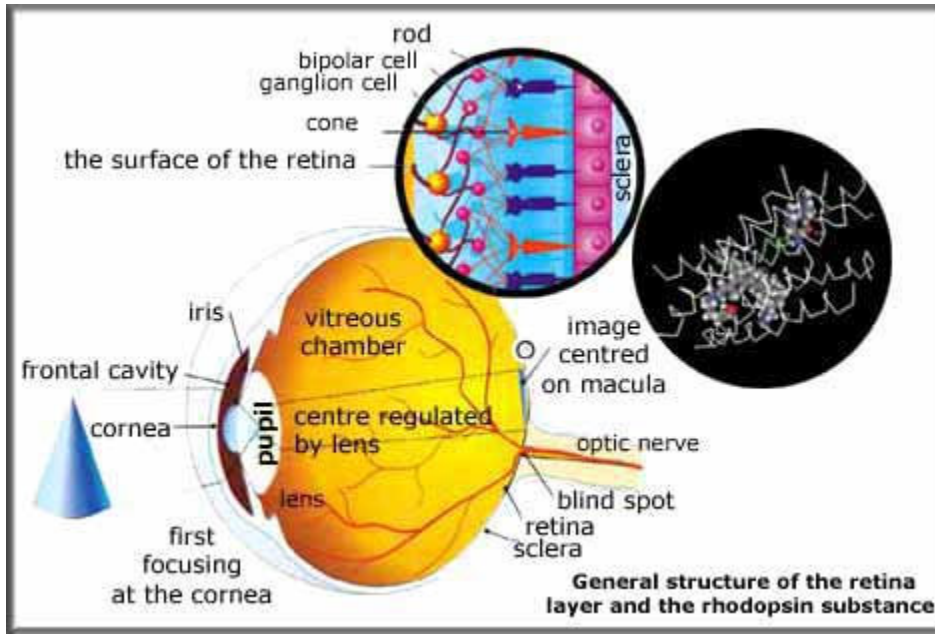
6. është edhe hapi i fundit që duhet të përmbushet që ne "të shohim" ndonjë ngjyrë. Faza e fundit në krijimin e ngjyrave është interpretimi i sinjaleve elektrike, të cila vinë nga qendra e shikimit në tru, si "ngjyra" nga qelizat e një nervi special të lokalizuar aty.

Siç pamë, për formimin e një ngjyre të vetme, nevojiten procese shumë të detajizuara dhe të ndërvarura.

Gjitha informatat që i kemi për ngjyrën dëshmojnë se secili proces që ndodh gjatë formimit të ngjyrës është me një balancim shumë delikat. Po të mos ekzistonin këto balancime, ekuilibre, ne në vend se të jetojmë në një botë normale, do të jetonim në një botë të errët dhe të turbullt, e edhe do të humbnim aftësinë e të pamurit. Nga gjërat që i përmendëm më lartë të supozojmë mosekzistim e vetëm njërës, qelizave nervore të retinës që perceptojnë sinjalet elektrike. As drita e diellit nuk do të ishte e mjaftueshme, as pjesët e tjera të syrit nuk do të ishin funksionale, e as ekzistenca e atmosferës nuk do ta kompensonte mungesën e qelizave nervore të retinës.

ROLI I RETINËS NË TË PAMURIT

Le ta ekzaminojmë retinën për së afërmi dhe më në detaje. Le të supozojmë se mungon substanca e quajtur pigmenti “rodopsin”. Rodopsina është substancë që punon pandërprerë në dritë të fortë por rigjenerohet në errësirë. Syri nuk mund të shoh qartë në dritë të zbehtë pa prodhimin e sasisë së mjaftueshme të rodopsinës në sy. Detyra e rodopsinës është që të rrit efektivitetin me të cilën syri gjeneron impulse nervore nga drita e zbehtë. Kjo substancë prodhohet aq sa është e nevojshme dhe atëherë kur është e nevojshme për syrin. Kur mbahet ekuilibri i rodopsinës, figura qartësohet. Çka do të ndodhte sikur rodopsina, që ka një rëndësi të madhe në procesin e të pamurit, të mos ekzistonte? Në ato rrethana, njeriu do të ishte i aftë të shoh vetëm në dritë të kthjelltë, në ambient të ndritshëm.² është më se e qartë se ekziston një sistem i përkryer në sy, që është dizajnuar deri në detajet më të imta.

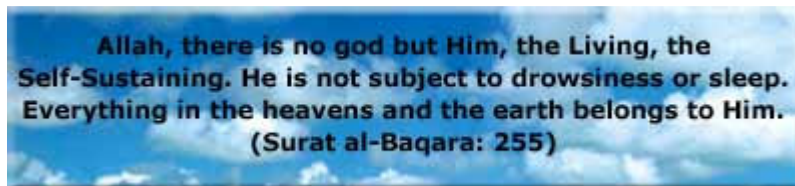
Atëherë, kush e punoi artin e këtij sistemi, që na mbron neve nga errësira dhe na shfaq

neve një botë përplot me ngjyra?

çdo etapë e përmendur tregon se ekziston një seri e proceseve, për të cilat nevojitet ekzistenca e mençurisë, e dëshirës dhe e forcë që ka krijuar këto procese. është e dukshme se nuk ka gjasa që një varg i proceseve që ekzistojnë në një harmoni të këtyllë të jetë krijuar nga rastësia. Po ashtu është e pamundur për një sistem të tillë të formohet nëpër një periudhë kohore të gjatë. Rezultatet nuk do të ndryshonin edhe sikurse të kalonin miliona e miliarda vite. Sistemi i përbërë nga një botë shumëngjyrëshe kurrë nuk to shfaqej nga koincidenca. Një sistem i tillë do të krijohej vetëm si rezultat i një dizajni special, që e dinë që ai është krijuar. Allahu zotëron forcë të përhershme dhe urtësi e tij mbulon universin. Shembuj në mjeshtërinë e pakrahasueshme të Allahut kemi gjerë e gjatë në univers. Dizajnimi unik që është evident në formimin e ngjyrave po ashtu është rezultat i krijimtarisë së pasqyruar të Allahut. Allahu ka forcë mbi çdo gjë.

Ai është shpikësi i qiejve e i tokës e kur dëshiron diçka, ai vetëm i thotë: “Bëhu!” në atë moment bëhet. (Suretu El Bekare, 117)

Dizajni në ngjyra

Ngjyra është koncepti që na ndihmon neve në identifikimin e veçorive të objekteve dhe përcaktimin më të saktë të tyre. Njeriu që do të vërente dhe do të mendonte një nga një për ngjyrat e objekteve rreth nesh lehtë do të vërente se është i rrethuar me ngjyra me detaje shumë të ndryshme. Të gjitha qeniet, të gjalla apo të vdekura e kanë nga një ngjyrë. Për më shumë, të gjitha qeniet e një lloji kanë të njëjtën ngjyrë në mbarë botën, kudo që të gjenden. Shkoni ku të shkoni, ngjyra e shalqirit do të jetë e kuqe, kivitë kanë ngjyrë të gjelbër, detërat janë të kaltër, bora është e bardhë, limonët janë të verdhë, ngjyra e elefantëve është e njëjtë në të gjithë botën, sikurse që është e njëjtë edhe ngjyra e drunjëve. Ato kurrë nuk ndryshojnë. Kjo vlen edhe për ngjyrat e prodhuara artificialisht. Kudo që të shkosh në botë, nëse e përzien të kuqen me të verdhë, do të fitosh ngjyrën e portokalltë, apo nëse e përzien të zezën me të bardhën ju do të fitoni të përhirtë. Rezultati është i njëjtë.

Në këtë pikë, do të ishte e dobishme të mendonim diçka më ndryshe. Së pari, le të mendojmë duke pyetur se si janë krijuar ngjyrat e objekteve. Këtë do të mund ta shpjegojmë me një shembull. Imagjinoni se je duke hyrë në shitore, apo depo dhe shini pëlhura të dizajnëve dhe modeleve të ndryshme, ngjyrat e të cilave janë tepër të ngjashme me njëra tjetrën. Kuptohet, ato pëlhura aty nuk kanë ardhur rastësisht; njerëzit me dashje i kanë skicuar dizajnet e tyre, kanë vendosur ngjyrën e tyre, i kanë nënshtruar ato në një numër

proceset për lyrje, dhe pasi i kanë vendosur ato në etapa të ndërmjetshme, ata i kanë ekspozuar ato në dyqane. Shkurt, ekzistimi i këtyre pëlhurave varet nga njerëzit që i kanë dizajnuar dhe i kanë prodhuar ato. Kur i sheh ato pëlhura, di nuk thua se ato erdhën aty rastësisht, apo se skica e tyre nuk është dizajnuar nga koincidenca si rezultat i ndarjes së ngjyrave në pëlhura. Në fakt, asnjë njeri i arsyes nuk do të thoshte një përfundim të tillë. Në të vërtetë, është një Urdhërues që na prezanton neve pamjet që i shohim në natyrë tërë kohën, fluturat, lulet, vendet e shumëngjyrosura nën det, pemët, dhe retë etj., në të njëjtën mënyrë se si na janë prezantuar neve këto pëlhura. Larmia e ngjyrave në natyrë është pasojë e dizajnit special. Ky dizajni manifestohet në çdo etapë të formimit të dritës deri te formimi i një imazhi të ngjyrosur në trurin tonë. Kjo është njëra nga dëshmitë më të mëdha të Zotëruesit, që është, Dizajneri i dizajnit të ngjyrave. Sigurisht, Allahu, Që posedon mençuri dhe forcë të pakufishme të krijimit, krijon të gjitha ngjyrat dhe dizajnet në univers që njeriu i admiron.

Etapa e formimit të ngjyrës shkurtimisht u përmendën më herët. Në këtë kapitull,

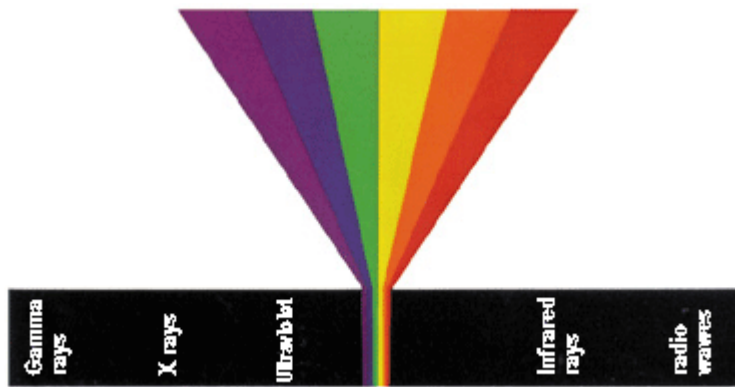

No one would claim that the fabric seen in the picture came there by coincidence, and has no designer. Similarly, it cannot be claimed that rainbows, butterflies, flowers, sea creatures, and clouds, in short, everything on earth has no designer. The designs of the colours and forms of all these things belong to Allah, Who creates without any preceding example.

1. DRITA, JETA DHE NGJYRA

Dielli është vetëm njëri prej miliarda yjeve të madhësisë mesatare në univers. Ajo që e bën diellin njërin prej yjeve më të rëndësishme në univers është madhësia e tij, marrëdhëniet e tij me planet që lëvizin rreth tij dhe rrezet e imëta që i emeton. Nëse vetëm njëra nga këto karakteristika të diellit të ishte më ndryshe, në tokë nuk do të kishte jetë. Në të vërtetë, dielli ka aftësitë që të krijojë jetën dhe ta vazhdojë atë në tokë. Kjo është arsyeja pse shkencëtarët e përshkruajnë diellin si “burim i jetës” në tokë.³

Drita e diellit është i vetmi burim i nxehtësisë, që e ngrohë tokën në mënyrën më të përshtatshme, dhe drita, që i ndihmon bimët në fotosintezën e tyre. është mirë e njohur se ngrohtësia dhe fotosinteza janë esenciale për jetë. Veç kësaj, ekzistenca e dritës dhe e botës me ngjyra varet nga emetimi i rrezeve nga dielli. Në këtë rast, shtrohet pyetja se si krijohen këto rreze, që janë burim themelor i energjisë në tokë. Këto rreze që janë çelës i jetës në tokë, që kryejnë funksione aq të rëndësishme, dhe atë në të njëjtën kohë, i kanë të gjitha vetitë për të kryer këtë, nuk mund të konsiderohen se janë krijuar nga koincidenca. Shkaku i këtyre do të kuptohet më mirë kur të hulumtohet më mirë struktura e dritës.

The wavelengths of the rays coming from space may be of very different types, ranging from radio waves, which have the longest wavelengths, to gamma rays, which have extremely short wavelengths.

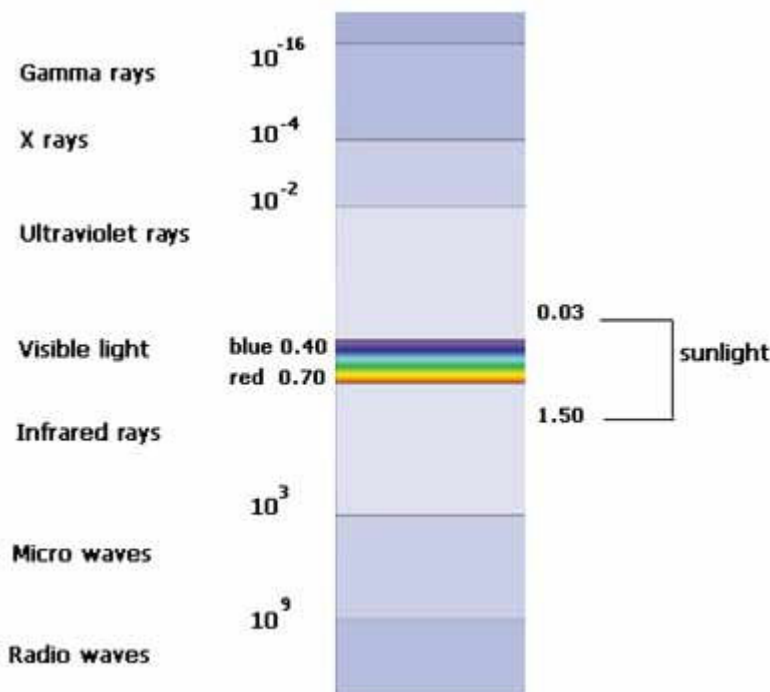
All the conditions essential for the existence of life on earth, directly or indirectly, depend on light coming from the sun. In the structure of sunrays, on the other hand, there is a design dependent on very delicate balances.

Energjia e emetuar nga yjet lëviz nëpër boshllëkun e gjithësisë në formë të valëve. Ngjashëm, edhe drita edhe nxehtësia emetohen nga dielli, që është yll, si e energji në formë të valëve. Lëvizja e kësaj energjie të emetuar nga yjet, mund të krahasohet valët që shkaktohen nga hedhja e një guri në liqen.

Vetëm se valët në liqen kanë gjatësi të ndryshme, ashtu edhe nxehtësia dhe drita kanë gjatësi valore të ndryshme gjatë shpërhapjes.

Në këtë pikë, do të ishte e dobishme që të japim disa informata lidhur me gjatësi valore të ndryshme të dritës në univers. Yjet dhe burimet e tjera të dritës në univers nuk emetojnë të njëjtin lloj të dritës. Këto rreze të ndryshme klasifikohen sipas gjatësisë së tyre valore dhe frekuencës. Këto gjatësi valore janë të shpërndara në hapësira të pafundme. Për shembull, gjatësia valore më e shkurtër është 10^{25} herë më e shkurtër se gjatësia valore më e gjatë (10^{25} është një numër mjaftë i madh që përbëhet nga numri 1 i renditur para 25 zerove). 4

Në gjithë spektrin, të gjitha rrezet e emetuara nga dielli janë të shtrydhura në interval kohor të shkurtër. 70% e gjatësive valore të ndryshme që emeton diellin shtrihen mes kufirit intervalor prej 0.3 mikronëve deri në 1.50 mikronë. (Një mikron është 10-6 m) Duke hulumtuar përse rrezet e diellit janë të kufizuar në një interval aq të vogël, ne arrijmë deri te një konkluzion interesant: të vetmet rreze që mundësojnë jetën, dhe ngjyrën, në tokë janë ato që gjenden brenda këtij intervali.

The arrangement within light astonishes scientists. Although too many rays come from space, sunrays, as seen in the schema above, are restricted to a very narrow interval. This is precisely the interval that is needed for life.

Fizikani britanik Ian Campbell, që e definoi këtë dizajn superior si “mosbesueshmërisë mahnitës” në librin e tij *“The Energy and the Atmosphere”*, i vuri vëmendje kësaj pike:

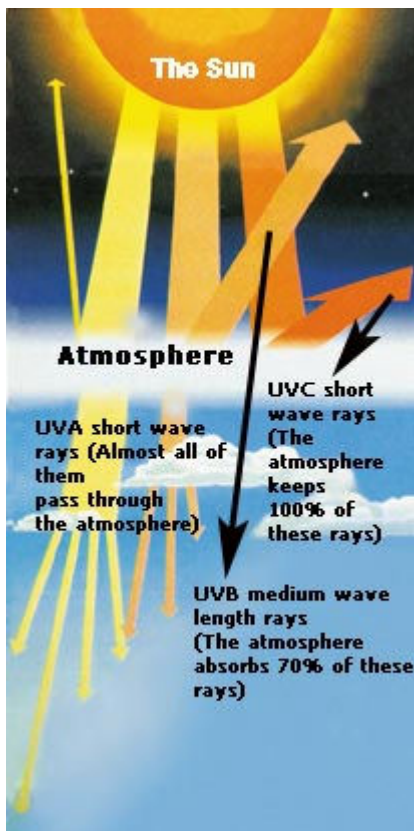
Se rrezatimi prej diellit (dhe prej shumë yjeve tjera) duhet të jetë i koncentruar në bendin e vockël të spektrit elektromagnetik, i cili jep saktësisht rrezatimin që nevojitet për zhvillimin e jetës në tokë, është shumë koincidençë. 5

Pjesa më e madhe e këtij rangu të vogël të rrezatimit emetohet nga dielli prej spektrit elektromagnetik, spektri që ka gjerësi ku gjatësia valore më e gjatë është 1025 herë më e gjerë se më e vogla, quhet “spektër i dukshëm”. Rrezet që shtrihen nën dhe mbi këtë interval, në tjetër anë, arrijnë në tokë si rreze infra të kuqe dhe rreze ultravjollce. Le të ekzaminojmë tani karakteristikat e këtyre dy rrezeve.

Rrezet infra të kuqe në tokë arrijnë në formë të valëve nxehta. Rrezet ultravjollce që përmbajnë energji më të lartë, në anën tjetër, mund të kenë efekt dëmtues në qeniet e gjalla. Rrezet infra të kuqe kalojnë nëpër atmosferë, dhe sigurojnë ngrohtësinë, që e bën tokën vend të përshtatshëm për jetë. Rrezet ultra vjollce, në anën tjetër, mund të arrijnë në tokë vetëm me masë të caktuar. Nëse kjo masë do të ishte vetëm pak më e lart se ç’është tani, do të shkatërronte lëkurën e qenieve të gjalla dhe do të shkaktonte vdekje masive, për derisa po të ishte pak më e ulët, atëherë nuk do të sigurohej energjia e nevojshme për jetë.

Këto pika janë detajet kritike, vendimtare për jetë. Siç kuptuam nga funksionet dhe dobia e rrezeve të emetuara nga dielli, ekziston një rend dhe kontroll në çdo sistem ekzistues në botë. Sigurisht, është e pabesueshme për një sistem të tillë, balanca mjaft delikate e të cilave do të bëhej për një kohë të shkurtër, të jetë formuar nga koincidenca.

Duke hulumtuar një element tjetër në këtë sistem të përsosur, ne edhe një herë e shohim pamundësinë që ai element të ekzistoj si rrjedhojë e koincidençës.

The atmosphere lets only necessary rays reach the earth while reflecting other harmful rays back into space.

2. MBUROJA QË MBRON TOKËN: ATMOSFERA

Në faqet e mëparshme, ne përmendëm që disa prej rrezeve të diellit janë të dëmshme për zhvillimin e jetës në tokë. Në mënyrë që të shmangemi nga kjo dukuri, nevojitet të gjejmë një zgjidhje.

Le të i bashkojmë kokat tona dhe të gjejmë një zgjidhje për këtë problem duke zhvilluar një sistem efikas që të filtroj rrezet e diellit. Ne po ashtu duhet të kemi parasysh se ky sistem duhet të jetë një sistem multifunksional, që do të mbronte tokën nga efektet e dëmshme të rrezeve të diellit, duke u siguruar që ky sistem të jetë përherë i mbrojtur, pa pasur nevojë riparimi, dhe gjithashtu i aftë të parandalojë disa kërcënime tjera për tokën. Padyshim, se në aso situata disa zgjedhje alternative do të dilnin në sipërfaqe. Akoma, asgjë nuk është shprehur se mund të jetë një filtër efikas dhe i gjithanshëm si filtri i tanishëm që sot mbron tokën: atmosfera. Atmosfera e tokës është një filtër qind për qind i suksesshëm që filtron rrezet dëmtuese të diellit dhe Allahu e ka dizajnuar atë në mënyrë të posaçme për të mbrojtur tokën.

Me anë të mënyrave të specifike të shtresave të atmosferës, rrezet arrijnë në tokë në sasi të mjaftueshme sepse atmosfera i shqyrtojnë rrezet specifike duke sipas gjatësisë valore të tyre. Atmosfera jonë është si një bimë pastruese gjigante e dizajnuar për filtrimin e këtyre rrezeve. Ky sistem pastrues gjigant që nuk të njëjtë me të në tokë është duke i zhvilluara këto procese për shkak të dizajnit special të tij. Allahu ka përmendur krijimin e qiejve siç vijon:

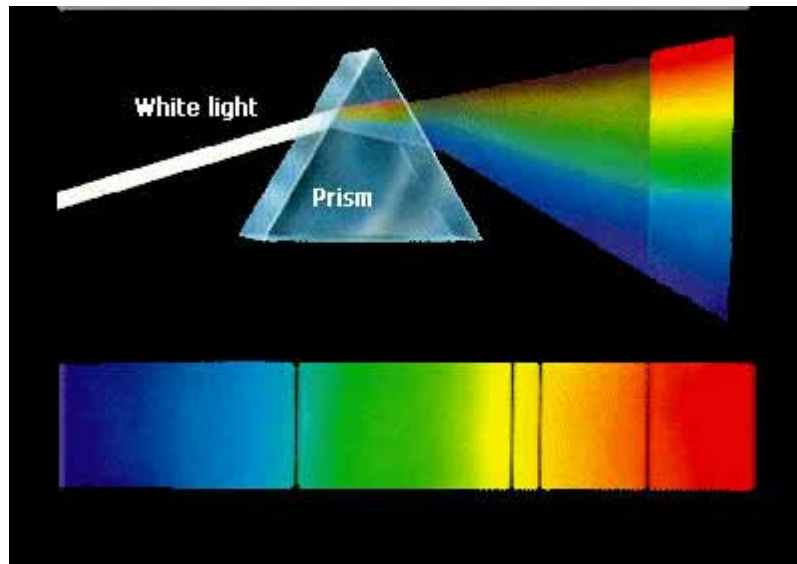
S’ka dyshim se krijimi i qiejve dhe i tokës është më i madh se krijimi i njerëzve, por shumica e njerëzve nuk e dinë këtë. (Sure Gafir:57)

Rrezet që vijnë nga dielli janë krejt të veçanta. është e nevojshme për ato që të posedojnë disa karakteristika që i mundësojnë atyre të kalojnë në atmosferë dhe të arrijnë në tokë. Ngjashëm, atmosfera, po ashtu, duhet të ketë strukturë të veçantë që të lejoj këto rreze të

kalojnë nëpër të. Përndryshe, as ekzistimi i atmosferës e as përshtatja strukturale e rrezeve do të ishte e dobishme. Për shkak të natyrës së atmosferës që lejon depërtimin e rrezeve në të, rrezet që vinë nga dielli e arrijnë tokën me lehtësi. Këtu është edhe një pikë tjetër interesante që duhet përmendur. Derisa atmosfera lëshon të depërtoj vetëm dritën e dukshme dhe gati rreze infra të kuqe të nevojshme për jetë, ajo pengon të gjitha rrezet tjera destruktive të arrijnë tokën. Atmosfera e tokës shërben si një filtër shumë i rëndësishëm i tokës për rrezet destruktive që vijnë nga dielli apo burime e tjera të dritës, që është prej zonave të tjera në gjithësi. 6

Michael Denton, një astronom i famshëm, konstaton se:

Gazrat e atmosferës të gjitha rrezet përveç rrezeve të dritës dhe rrezeve gati infra të kuqe të gjitha rrezet e tjera i absorbojnë në një mënyrë të fortë. Nëse vemi re, shohim se i vetmi spektër që lejohet të kalojë nëpër atmosferë në gjithë kufirin e rrezatimit elektromagnetik që nga rrezet radio deri rrezet gama është rrezet e dritës dhe rrezet gati infra të kuqe. Praktikisht nuk ka rreze gama, rreze X, rreze ultravjollce, infra të kuqe-larg, dhe rreze mikrovalore që arrijnë mbi sipërfaqe të tokës. 7

The material densities, that is, the densities of atoms in space and of the atmosphere are different from each other. For this reason, when light enters the atmosphere, it spreads out more and becomes diffuse because it hits more atoms. The eyes of living beings can see a colourful world only by perceiving these rays that come after being diffused, or in other words, weakened by the atmosphere. In outer space environment where there is no atmosphere, light is so strong as would harm the eyes. Apart from this, near infrared rays also spread out in the atmosphere and warm the earth.

është e qartë se në strukturën e atmosferës është përdorur një dizajni i zhvilluar në shkallën më të lartë që ekziston. Jashtë spektrit gjerësia të aluduar në këtë figurë është , dielli emeton ato rreze që janë të dobishme dhe të nevojshme për të pasur një botë shumëngjyrëshe, dhe atmosfera i lejon të depërtojnë kryesisht ato rreze të padëmshme dhe në të vërtetë të dobishme për të arritur tokën. Veç kësaj, për shkak të karakteristikave të gazrave që janë prezent në atmosferë, sytë e qenieve të gjalla, që janë të ekspozuar drejtpërdrejt dritës së diellit janë të mbrojtur nga efektet e dëmshme të këtyre rrezeve. Gjitha këto janë evidenca se Allahu ka krijuar çdo gjë në proporcion të caktuar.

Ai është që vetëm Atij i takon sundimi i qiejve dhe i tokës, Ai nuk ka as fëmijë e as nuk ka shok në sundimin e Tij. Ai krijoi çdo gjë, duke e përsosur në mënyrë të qartë e të matur. (Suretu El Furkanë: 2)

3. Drita që godet lëndën

Drita që vjen nga dielli e arrijnë tokën me një shpejtësi prej 300.000 km në sekondë. Në sajë të shpejtësisë së dritës në gjithnjë shohim një botë përplot me ngjyra. Atëherë, si krijohet një imazh i pandërprerë?

Duke kaluar nëpër atmosferë me një shpejtësi vigane, drita arrijnë tokën dhe godet objektet që gjenden në të. Kur drita godet apo ndeshet me objektin në një shpejtësi kaq të madhe, ajo bashkëvepron me atomet e atij objekti dhe reflekton gjatësi valore të ndryshme që i përgjigjen ngjyrave të ndryshme. Në këtë mënyrë, librin të cilin jeni tani duke e mbajtur, vijat e tij, figurat e tij, pamjen që e shihni kur shikoni jashtë, pemët, ndërtesat, makinat, qielli, zogjtë, macet, shkurt gjithçka ju e shihni reflekton ngjyrën e saj përkatëse.

Molekulat që mundësojnë që këto ngjyra të reflektohen janë molekulat e pigmenteve. Kjo është ajo, ngjyra reflektohet në varësi se çfarë molekula, molekulat e cili pigment janë prezentë në atë objekt. çdo molekulë e pigmenteve ka strukturë të ndryshme atomike. Numrat atomik, si dhe llojet dhe rendimi i atomeve në këto molekula është i ndryshëm. Drita që godet pigmentet në mënyra të ndryshme reflektohet në hije të ndryshme të ngjyrave. Sidoqoftë, kjo nuk është e mjaftueshme për krijimin e ngjyrës. Për dritën e reflektuar që përmban kualitetin e caktuar të ngjyrës për perceptimin dhe pamjen e saj, nevojitet që ajo të arrijë deri te ndonjë organ apo aparat i aftë ta perceptoj atë.

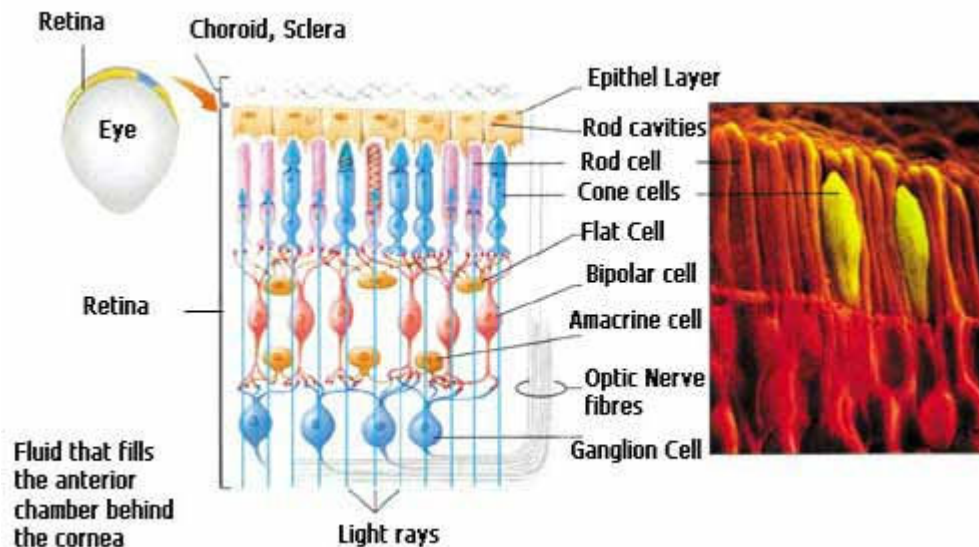
The rays coming from the sun consist of particles called "photons", which move in waves. When photons hit the electrons of the atoms making up physical objects on earth, the electrons emit light rays of particular wavelengths, which "correspond to certain colours". When sunlight falls on a leaf, for example, this means that the photons of light have hit the atoms of the pigment molecules existing on the surface of the leaf. On impact, the electrons of the leaf's atoms are activated. As a reaction, the atoms of the leaf emit photons. Thus, the photons representing "the colour" of the leaf begin to travel towards our eyes.

4. DRITA QË VJEN NË SY

Për rrezet e reflektuara nga objektet që të perceptohen si ngjyra, është e nevojshme për ato që të arrijnë syrin. Ekzistimi i syrit vetëm, nuk është i mjaftuar. Pasi të arrijnë syrin, rrezja duhet të shndërrohet në sinjal nervor që arrin në tru duke punuar në harmoni me sytë.

Le të mendojmë për sytë dhe trurin tonë si shembuj më të afërt. Syri i njeriut ka një strukturë shumë komplekse që përbëhet prej disa organeleve dhe pjesëve të ndryshme. Si rezultat i funksionimit të gjitha këtyre pjesëve menjëherë dhe në harmoni, ne shohim dhe perceptojmë ngjyrat. Syri, me indin dhe organelet e tij siç janë gjëndra e lotëve, kornea, konjunktiva, irida dhe bebëza, thjerrëza, retina, koroidi, muskujt dhe kapaku i syrit, është një sistem i pangjashëm, i pakrahasueshëm me ndonjë sistem tjetër. Në mbledhje, me rrjetin nervor të posaçëm që vendos lidhjen në tru, dhe një hapësirë vizuale të jashtëzakonshme, syri, si një vrimë, ka një strukturë të veçantë, ekzistimi i së cilës nuk mund të jetë atribut i koincidence.

Pas një njohje të shkurtër për syrin, se si ndodh procesin i të pamurit. Rrezet e dritës arrijnë në sy vetëm pasi të kalojnë në kornea, pastaj në bebëz dhe në thjerrëz, dhe për të arritur në fund retinë.

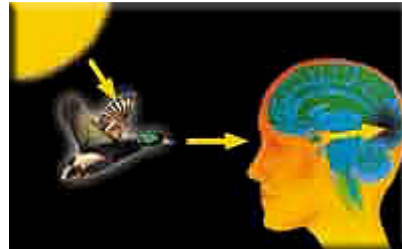

On the left, we see the connections between the nerve cells in the retina. The complex interconnections between the different layers of cells help the nerve cells to move together and interact with each other. On the right is a close-up of cone cells. While short cone cells help us to see the world as coloured, long rod cells help us to see shapes and movements.

Perceptimi i ngjyrës fillon në qelizat në formë koni në retinë. Janë tri grupe themelore të qelizave konike që reagojnë me fuqi ndaj ngjyrave të caktuara të dritës. Këto janë të klasifikuara si konet e ngjyrës të kaltër, e ngjyrës të gjelbër, dhe konet e ngjyrës të kuqe. Ngjyra e kuqe, e kaltër dhe e gjelbër, në të cilat reagojnë qelizat konike, janë tri ngjyrat primare që ekzistojnë në natyrë. Me stimulimin e qelizave konike, të cilat janë të ndjeshme ndaj këtyre ngjyrave, në shkallë të ndryshme, neve na paraqiten miliona ngjyra të ndryshme.

Qelizat konike e shndërrojnë këtë informatë që i takon ngjyrës në impulse nervore me anë të pigmentit që ato përmbajnë. Pastaj, qelizat nervore që janë të lidhura me këto qeliza konike bartin impulse nervore në vend të caktuar në tru. Vendi ku bota shumëngjyrëshe që ne e shohim formohet në këtë hapësirë në tru që ka madhësi prej vetëm disa centimetra katrorë. ⁸

Everything we see in the outside world is perceived in the brain. Colourful flowers, birds, the sky, mountains, the people around us, in short, every single detail in the world is projected to us inside our brain. In fact, the brain is an entirely dark place. He Who enables us, in this dark place, to see, to feel, to touch, to hear, that is, to perceive all the details of the outside world, in short, makes us watch everything, is Allah, Who has created the whole universe. Allah has power over all things.

5. BOTA SHUMËNGJYRËSHE NË TRURIN TONË TË ERRËT

Etapa përfundimtare e formimit të ngjyrës ndodhë në trurin tonë. Siç e përmendëm në kapitullin e kaluar, qelizat nervore në sy bartin imazhet e shndërruara në impulse nervore në tru dhe gjithë çka ne shohim në botën e jashtme perceptohet në qendrën vizuale në tru. Në këtë pikë. Ne ndeshemi me një fakt mahnitës: truri është një pjesë mishi plotësisht e errët në brendësi. Imazhet e objekteve, me ngjyrat e tyre si dhe me të gjitha karakteristikat e tyre, janë formuar si perceptime në qendrën vizuale. Si ndodh që ky proces i perceptimit të zhvillohet në një vend të atillë që është një pjesë mishi të butë?

Shumë pyetje kyçe mbesin se si ngjyrat perceptohen. Kromatikët akoma nuk janë në gjendje të japin përgjigje në pyetjen se si impulset nervore transmetohen në tru me anë të nervave optik dhe çfarë lloj efekte psikologjike krijojnë ato në tru.⁹ Gjithë çka ata dinë është se perceptimi i ngjyrës, që është fakt, ndodhë në brendinë tonë, e që është qendra vizuale në trurin tonë.¹⁰ (Për informata më të detajizuara, shikoni kapitullin *Fshehtësia përtej materies*)

Në fakt, shumica e proceseve që ndodhin në tru ende nuk janë të sqaruara. Sqarimet e subjekteve janë të bazuara kryesisht në teori. Sidoqoftë, truri i përmbushë në mënyrë të përkryer të gjitha funksionet e veta që nga momenti kur ka filluar të ekzistoj njeriu, ashtu siç i kryen sot. Eksperienca njerëzore në botën tridimensionale, së bashku me të gjitha ngjyrat e saj dizajnë, zërat, erërat dhe shijet, në një pjesë mishi me peshë afro një kilogrami është bërë e mundur vetëm me krijimtarinë e përkryer të Allahut. Gjithkush e gjen këtë mrekulli të pangjashme të gatshme në lindje. Njeriu nuk ka kontroll mbi çfarëdo qoftë, as në formimin e funksioneve të tij, as në vijueshmërinë e tyre, e as në çfarëdo etape tjetër.

Molekulat që prodhojnë ngjyrën: Pigmentet

Në kapitujt e kaluar, ne përmendëm se si shkak i karakteristikave të ndryshme atomike në molekulat pigmentuese, objektet reflektojnë rreze të ndryshme të ngjyrës; kështu që, krijohen hije të ndryshme të ngjyrave. Shikoni edhe njëherë rreth vetes. Sa ngjyra shihni aq pigmente ekzistojnë, sepse ngjyra e çdo materie është rrjedhojë e pigmentit që gjendet në atë materie. Ngjyra e gjelbër e bimëve, ngjyra e lëkurës, ngjyra e kafshëve, shkurt të gjitha ngjyrat rrjedhin nga karakteristikat strukturale të pigmenteve që përmbajnë në vete këto objekte.

The reason for colour diversity in the leaves of flowers is the reaction to light of pigment molecules present in their structure.

Ç'ËSHTË PIGMENTI?

Pigmentet, që të dyja që ekzistojnë edhe në sy edhe në sipërfaqet e objekteve të jashtme, janë molekula të veçanta që japin ngjyrën. Nevojitet një energji e caktuar që të aktivizohen këto pigmente. Saktësisht, sikurse në të gjitha etapat e formimit të ngjyrës, edhe këtu gjendet një harmoni e përkryer në mes të pigmenteve dhe dritës. “Drita e padukshme” që arrin në tokë është e dizajnuar veçanërisht për molekulat e “pigmenteve”, të cilat njihen edhe si molekulat e ngjyrës, në gjallesa.

Veç kësaj, sytë e njeriut kanë gjithashtu një strukturë të përshtatshme me këto qëllime. Arsyeja pse qelizat konike që shtrihen në retinë e syve tanë perceptojnë tri ngjyrat themelore-e kuqe, e gjelbër, dhe e kaltër- është për shkak të molekulave të veçanta të pigmenteve që ato përmbajnë. Detyrën më të veçanta që e kryejnë këto pigmente është se ne shohim botën e ngjyrosur të shndërruar nga energjia e “ngjyrës” në dritë në impulse nervore. Kjo d.m.th., se çdo gjë që ne e shohim si ngjyrë është rezultat përfundimtar i këtyre pigmenteve që transmetojnë gjatësi valore të dritës që arrijnë trurin tonë si impulse nervore. **11**

Shkallët e energjisë së dritës të dukshme i përgjigjen disa shkallëve të energjisë të nevojshme për aktivizimin e molekulave të pigmenteve që janë gjetur në lëkurat e qenieve të gjalla, apo në luspat, puplat, apo në leshin që mbështjellë lëkurën e tyre, dhe si rrjedhim janë formuar ngjyrat e tyre.

Pra siç u pa, pigmentet, që janë prezentë edhe në qendrën vizuale edhe në trupin e qenieve të gjalla, janë në një harmoni e përkryer me sistemet e tjera trupore. Mungesa e një lloji partikular të molekulës së pigmentit apo prania e saj me e vogël se sa e nevojshme në qendrën vizuale të qenieve të gjalla bën që ato të mos i dallojnë ngjyrat në ambientin e tyre.

Shtohet pyetja: si zhvillohen këto molekula të veçanta në lëkurën e qenieve të gjalla? Në do të mund të japim përgjigje duke bërë edhe disa pyetje. A i kanë zgjedhur qeniet e gjalla ngjyrat e tyre duke qenë të njohura për karakteristikat e spektrit të veçantë të dritës që arrin në tokë dhe prandaj kanë zgjedhur molekulat e pigmenteve të veçanta? Sigurisht se mundësia e ndodhjes së një ko incidence të tillë është zero. Këto molekula specifike janë vendosur në lëkurën e qenieve të gjalla me një dizajn të vetëdijshëm. është evidente se as qeniet e gjalla nuk kanë mundur të zhvillojnë një proces të atillë, e as një ko incidencë e rastësishme nuk ka mundur të ndikojë në formimin e tyre. Harmonia është në pyetje e para, e cila ka mundur të krijohet vetëm sepse Një Që ka Dashur ta krijojë atë, Një i Cili mban gjithçka nën kontrollin e tij. Allahu ka krijuar çdo qenie me karakteristika shumë të sofistikuara dhe të veçanta. Gjithçka, e gjallë apo e jo e gjallë, ka pigmente të përshtatshme për të. Pigmentet absorbojnë dritën duke e përzgjedhur atë sipas strukturës së tyre molekulare. Secili pigment nuk reagon ndaj dritës në mënyrë të njëjtë. Për këtë arsye, ajo nuk shënohet me reaksion të njëjtë kimik dhe të formojë ngjyrën.

Ne mund t'i japim klorofilin, molekulat e pigmentit që u jep ngjyrën e gjelbër bimëve, si shembull. Këto pigmente absorbojnë gjatësi valore të caktuara që vijnë nga dielli dhe reflektojnë dritë që ka gjatësi valore që i përgjigjet ngjyrës së gjelbër. Klorofilin, molekulat e pigmenteve në bimë, reflektojnë fotonet që duken të gjelbër për shkak të gjatësisë valore të tyre. Në të njëjtën kohë, energjia që është pranuar prej dritës së diellit i mundëson bimëve të prodhojnë karbohidrate, që janë një prej burimeve kryesore të ushqimit të gjitha qenieve të gjalla.¹² Pigmente të ndryshme reflektojnë ngjyra të veçanta në gjatësi valore të caktuara sipas karakteristikave të tyre molekulare dhe kështu shkaktojnë reaksione të ndryshme kimike.

Janë shumë lloje të pigmenteve në natyrë. Disa shembuj janë të mjaftueshëm të tregojnë se molekulat e pigmenteve janë të dizajnuara veçanërisht për jetën.

SHEMBUJ TË TIPAVE TË PIGMENTEVE BURIMI MBROJTËS I NGJYRËS: MELANINA

The pigment chlorophyll existing in plants is dominant over other pigments. Therefore, plants look green.

Sytë e qenieve të gjalla janë mjaft të ndryshëm ndaj dritës dhe lehtë preken në mënyrë jo të favorshme. Ende, ne mund të shikojmë pa problem në drejtim të diellit dhe të shohim gjërat rreth nesh, duke iu falënderuar sistemeve mbështetëse të cilat në mënyrë të veçantë i ka krijuar Allahu. Një prej këtyre sistemeve mbështetëse është edhe grupi i molekulave të pigmenteve që janë prezentë në sy.

Siç është e ditur, ngjyrat e syve të qenieve të gjalla ndryshojnë. Ato të cilat ia japin ngjyrën syrit, përsëri janë pigmentet. Melanina është njëra prej këtyre substancave të pigmenteve që gjendet në sy dhe që i jep syrit ngjyrën. I njëjti pigment i jep ngjyrën edhe lëkurës dhe flokëve tuaja. Sidoqoftë, melanina siguron më shumë se ngjyrën. Hulumtuesit mendojnë se melanina, që ekziston në sy, se melanina ofron që të dyja, mbrojtje kundër efekteve të dëmshme të rrezeve të diellit, dhe zmadhimeve vizuale. Substanca melaninë, natyra e së cilës është në zgjidhjen e problemit të rrezeve të rrezikshme të dritës, më fortë e thith energjinë e lartë të dritës se sa atë të ultë. Kështu që ajo thith apo absorbon ultravjollce më fortë se të kaltërtën, dhe më fortë të kaltërtën se sa të gjelbërtën.¹³ Në këtë mënyrë, melanina siguron mbrojtje të thjerrëzës së syrit kundër rrezeve ultravjollce. Ajo i siguron mbrojtje gati optimale retinës duke filtruar ngjyra të ndryshme në propozicion me aftësinë e

sak të dëmtojë pëlhurën e retinës – në këtë mënyrë duke zvogëluar rrezikun e degjenerimit makular. Njerëzit me më shumë melaninë të syrit kanë më pak dukuri të degjenerimit makular; njerëzit me më pak melaninë të syrit kanë dukuri më të shpeshta të degjenerimit makular. Afro 15% e rezervës së melaninës në syrin tonë humbet gjatë moshës 40 vjeçare dhe afro 25% gjatë moshës 50 vjeçare. Roli i melaninës në mbrojtjen e syrit është kritik: oftalmologjistët raportojnë se melanina në syrin e njeriut zvogëlon rrezikun e degjenerimit makular të moshës.

Siç kuptuam, çdo njëra prej funksioneve të substancës melaninë ne demonstroi një dizajn special të kësaj substance.

Përgjigja në pyetjen se si është krijuar një substancë kaq e përkryer është se do të ishte e pamundur se një substancë shumë funksionale me një strukturë kaq të përkrye të jetë krijuar nga koincidenca. Allahu ka krijuar substancën melaninë sikurse gjithë gjërat e tjera në univers, në mënyrë të veçantë me qëllim që tu shërbejnë njerëzve dhe të jenë të dobishme për njeriun.

Blood contains colourful pigments carrying oxygen in the body. These colours vary among living beings. For instance, while the colour of the blood of cuttlefish is light blue or colourless, the blood pigments of other animals and human beings are red. The redness of the hen's crest and the redness of most shrimps are caused by blood pigments.

The light rays coming from the sun activate the pigments in the objects and therefore colours form. We may compare pigment molecules to sieves whose selectivity depends on the size of their pores. Just as in a sieve, the wavelengths which pigments select according to their structures - that means colours - vary.

The big red eyes of the frog send warning signals to its predators. The reptile's eyes seen on the right have a colour that does not offset the camouflaging of the reptile. The eye of the owl seen above has a colour exclusive to its kind.

BURIMI I NGJYRAVE TË GJALLA

Karotenoidet (dhe lipokromet) janë molekula pigmentuese, të cilat janë të sintetizuara në bimë dhe të cilat reflektojnë ngjyrën e verdhë, të kuqe dhe të portokalltë. Shtazët mund t'i marrin këto pigmente vetëm nëse ushqehen me bimë.

Sfungjer helmues, krinoidea, trangujt helmues të detit dhe disa molusqe janë ose pjesërisht ose plotësisht të verdha, të kuqe apo të portokallta si rezultat i karotenoideve, të cilat janë po ashtu të pranishme në pjesët e verdha të krahëve të fluturave dhe në sqepat e shpendëve. Në insekte të caktuara, këto janë të emetuara nga gjëndra të veçanta, të cilat janë të verdha ose të kuqe. Interesant, këto kombinime janë të me ngjyrë të gjelbër të zbehtë ose edhe të pa ngjyrosura fare dhe merren në ngjyrën e verdhë të shndritshme në gjakun e insekteve helmuese. Karotenoidet nuk janë të dobishme vetëm si ngjyrim të alarmimit, paralajmërimit; në disa insekte ato vetvetiu transformohen në lëndë helmuese, në të cilat raste ato shërbejnë me qëllime të dyfishta, si armë të insektit dhe si sinjal.¹⁵ Me anë të këtij sistemi shumë të veçantë që e ka krijuar Allahu, shumë qenie vazhdojnë të lulëzojnë.

The sources of the lively colours present in the beaks of toucans are also pigmentary molecules.

Deri tani, ne shkurtimisht kemi ekzaminuar vetëm disa prej tipave të pigmenteve ekzistuese në natyrë. Konkluzioni që kemi arritur deri tani në dritë është prezenca e një dizajnimi të përkryer që vetvetiu shfaqet në pigmente, në atomet që formojnë këto pigmente dhe në të gjitha që rezultojnë si ngjyra. Allahu, Pronari i fundit, themelor i këtij dizajnimi të jashtëzakonshëm, Zoti i botëve, na paraqitet neve me anë të mjeshtërisë unike në ngjyra në natyrë të cilën e krijoi Ai.

A nuk udhëtuan ata nëpër tokë e të kenë zemra me të cilat do të kuptojnë, dhe veshë me të cilët do të dëgjojnë? Pse në të vërtetë sytë nuk verbërohen, por verbërohen zemrat në kraharorë. (Suretu el Haxhxh: 46)

Gjuha e ngjyrave

Ashtu siç janë ngjyrat të vlefshme për njerëzit kur u japin kuptim gjërave që i rrethojnë ata, ashtu janë të domosdoshme për qeniet e gjalla të tjera për mbijetesë.

Qeniet e gjalla e kanë “gjuhën e ngjyrës” që punon në pajtim me dritën dhe sistemet e perceptimit që ata kanë.

Ngjyra të ndryshme mund të kenë domethënie të ndryshme për çdo qenie të gjallë. Në mënyrë të mbijetojnë, çdo qenie e gjallë duhet të njeh gjuhën e ngjyrave në atë vendbanim, sepse funksionet jetësore mund të kontrollohen vetëm me anë të njohjes së gjuhës së tyre.

Pra, si e shfrytëzojnë qeniet gjuhën e ngjyrave?

Së pari, shumica e qenieve të gjalla kanë nevojë për ndihmën e ngjyrave në mënyrë që të gjejnë ushqimin. Së dyti, ngjyrat ekzistojnë në përpunime si lëkura, luspa, dhe lesh, dhe luajnë një rol të rëndësishëm në kontinuitetin e jetës së tyre në saje të karakteristikave të tyre të absorbimit apo shpërndarjes të nxehtësisë. Veç kësaj, qeniet e gjalla shfrytëzojnë ngjyrosjet e tyre që të mbrohen prej armiqve të tyre. Si pasojë e ngjyrave që harmonizohen me vendbanimin e tyre, ata mund të maskohen dhe të fshehën prej armiqve të tyre.

Alternativisht, ngjyrosja dhe modeli i tyre mund të sjellë imazh dekurajues për armiq të tyre. Ngjyrat po ashtu ndihmojnë kafshët të njohin miqtë dhe zogthat e tyre. Zogu nënë, p.sh., kupton se zogthat e saj a dëshirojnë apo nuk dëshirojnë ushqim nga ngjyra e gojës së tyre gjatë hapjes. Njëjtë, zogthat njohin nënën e tyre në këtë mënyrë dhe kuptojnë se ka arritur ushqimi.¹⁶ Siç u pa në këta shembuj në natyrë, qeniet njerëzore kanë nevojë të njohin domethëniet e ngjyrave në mënyrë që të mbijetojnë. Në mënyrë që ta arrijnë këtë dituri ata duhet të zotërojnë sistemet të përshtatshme për perceptim.

Mother birds feed their chicks according to the colours of their gapes.

Nëse ata nuk i kanë këto sisteme, ata nuk do të jenë në gjendje të ndjejnë gjërat që i rrethojnë apo të përkujdesen për aktivitetet vitale të tyre. Ata nuk do të jenë në gjendje të njohin ushqimin e tyre apo të dallojnë armiq të tyre. Prandaj, në këtë rast më vonë ata do të dalin nga bota e jashtme dhe do të ishin pre e dënuar për vdekje.

Sigurisht, askush nuk mund të deklaroj se një sisteme të tilla të sofistikuar janë krijuar nga koincidenca. çdo sistem, çdo harmoni, çdo dizajn, çdo program, çdo plan, çdo balancim duhet të krijohet nga krijuesi. Patjetër se ekziston një urdhër me i lartë dhe forcë që ka vendosur në mënyrë të përkryer këtë harmoni në qeniet e gjalla dhe në vendbanimet në cilat ato jetojnë. Pronari i kësaj forcë rrethon që të dyja rrethinën dhe qeniet e gjalla vetvetiu dhe sistemet i shfrytëzon me një njohuri të lartë. Pronari i kësaj force është Allahu,

Zoti i botëve.

Kur ekzaminojmë qeniet e gjalla, ne shohim sa shkathët ato përdorin gjuhën e ngjyrave. Këtu janë disa shembuj të gjuhës së ngjyrave, të cilët kanë një vend të rëndësishëm në jetën e qenieve të gjalla:

Allah creates every colour on earth. The sky, mountains, crops, butterflies, red apples, oranges, parrots, pheasants, violet grapes, trees, in short, everything you see in your surroundings, possess these colours because Allah wills so. Allah states this fact in a verse as follows:

Do you not see that Allah sends down water from the sky and by it We bring forth fruits of varying colours? And in the mountains there are streaks of white and red, of varying shades, and rocks of deep jet black. And mankind and beasts and livestock and likewise of varying colours. Only those of His slaves with knowledge have fear of Allah. Allah is Almighty, Ever-Forgiving. (Surah Fatir: 27-28)

MASKIMI

In the picture is a grasshopper imitating the bark of a tree. The camouflage employed by the grasshopper is so perfect that even the designs of the lichens on the tree are present on it. This is a perfect creation of Allah.

Maskimi është një prej taktikave mbrojtëse më efikase që përdorin kafshët. Kafshët vet maskuese janë nën një farë mbrojtje sepse strukturat e trupave të tyre, janë krijuar në harmoni të shkëlqyer me vendbanimet e tyre. Trupat e këtyre kafshëve janë aq të ngjashme me mjedisin e tyre ku jetojnë sa që kur të shikosh në fotografitë e tyre, është gati e pamundur të tregosh se nëse janë ato bimë apo kafshë, apo të dallojmë nga njëra tjetra se a është kafshë apo bimë prezentë në atë mjedis.

Krijesat e gjalla që adaptojnë ngjyrosjen e tyre në bazë të mjedisit ku jetojnë gjithmonë kanë tërhequr vëmendjen e shkencëtarëve dhe kanë qenë atraktive për ta. Kërkimet janë fokusuar në përgjigje në pyetjen se si një krijesë e gjallë mund të duket plotësisht njëjtë me një krijesë tjetër që ka kompletë një strukturë të ndryshme.

A keni menduar ndonjëherë, për shembull, si bretkosa, që, duke ecur në kopsht, të cilën e mendoni se është gjethe, dhe në momentin e fundit kur ju ecni largohet duke shpëtuar nga shkelja mbi të, ka mundur të fitojë këtë model dhe këtë ngjyrë? Maskimi është një mekanizëm shumë i rëndësishëm mbrojtës për bretkosën. Bretkosa e cila është e pavënëre në mjedisin e saj lehtë i humb armiqtë.

Derisa një merimangë roze në një lule rozë mund të fitojë hije të ndryshme roze, një tjetër anëtar i po atij lloji të merimangave mund të adaptohet në një ngjyrë të një luleje tjetër, për shembull, të verdhë, kur ngjitet në të.

Derisa dikush është duke shikuar në degë, duke menduar se asgjë nuk ka në të, një flutur mund të fluturojë prej degës krejtësisht papritur. Kjo flutur, që duket saktësisht si një gjethe e tharë e vjeshtës, një pjese e vyshkur vjeshte para një momenti, është një shembull perfekt për mrekullinë e maskimit.

Si do të shohim në faqet vijuese, ngjashmëria në mes krijesave të gjalla dhe objekteve në të cilat ato mbështeten pengon vërtetimin e tyre nga armiqtë. është e kuptueshme se këto krijesa maskuese nuk e kanë krijuar veten e tyre, me iniciativën e tyre, të duken si gjethe, degë apo lule. ç' është më tepër, ato as nuk janë të vetëdijshme se janë të mbrojtura për shkak këtyre ngjashmërive. Prapëseprapë, ato përdorin maskimin shumë shkathët në të gjithë shembujt tanë pa përjashtime. Një insekt ka ngjyrë të njëjtë me lule, një gjarpër që qëndron si një degë peme, bretkosa që i adaptohet ngjyrës së tokës së tharë, më shkurt, të gjitha krijesat vetë maskuese janë evidencë që vërteton se maskimi veçanërisht është krijuar si një taktikë mbrojtëse.

Asnjë krijesë nuk mund të ekzekuton një punë të tillë vetvetiu nga koincidenca. Saktësisht, Ai i Cili u jep krijesave të gjalla aftësinë që të maskojnë vetveten, dhe vendos procese kimike në to, procese të cilat me anë të cilave ato mund të ndërrojnë ngjyrën, është Allahu, i Gjithëdijsmi, i Gjithë mençuri.

The seven heavens and the earth and everyone in them glorify Him. There is nothing which does not glorify Him with praise but you do not understand their glorification. He is All-Forbearing, Ever-Forgiving.
(Surat al-Isra': 44)

The *Misumena varia* species of crab spiders seen on the left can assume different colours ranging from yellow to white, depending on the flower on which they land.¹⁷ The spider species seen above stops moving only when the colour and configuration of the plant are those best suited to hide it.¹⁸

In the photograph on the left are two myriapods that have developed almost identical coloration to the plants on which they live. In this way, they are protected from their enemies.²⁰

Some insect species protect themselves from their enemies by means of group camouflage. For instance, Phatids, a species of tropical Hemiptera found in Madagascar, has full and brilliantly coloured wings. When they are resting on a tree trunk, as in this photograph, they resemble an inflorescence.¹⁹ This misleads the hunters that look for insects.

The cheetah is no easier to distinguish in the tall grass; this is because hundreds of small spots break up the lines of the animal's body. The bright sunlight emphasises the black spots of the cheetah, increasing the mottled or "broken" effect of the body's outline.²¹

In the dry grass of the savannah, a hunting lioness is almost invisible, as the colours of the lioness tend to blend with the environment.

In the picture above is a land frog that changes its colour according to weather conditions.

Camouflage does not only take place on the surface of the skin. The muscles of some species of frogs that live in the tropical forests of South America are coloured. The blood contains oxygen-conveying cells. Therefore, changes brought about by the need for camouflage not only take place on the surface of the skin but also within the body.²²

Dead twigs and leaves become dark when wet. In the same manner, frogs and toads also change colour in wet weather, becoming darker. This change makes sure that they remain well camouflaged among the wet twigs and leaves.²³ It is not possible for this amazing harmony to be coincidental.

A small, leaf-shaped frog blends in with the substratum of a forest in Malaysia. The frog is best camouflaged when viewed from above - that is, from the angle at which the predator is most likely to view it.²⁴ In the picture to the right is a frog of another species, which appears like part of the tree. It is quite difficult to distinguish both living things from the environment.

In the daytime, or during the hours when predators are most active, the majority of mimetic animals remain immobile. Even the slightest movement could betray their whereabouts. The sensory apparatus of a predator is extremely sensitive to movement. For instance, this Brazilian grasshopper is indistinguishable from the blades of grass upon which it has landed.²⁵

In the picture above, is a stick insect. Stick insects camouflage themselves in order to escape their predators. Mimetic ability, however, is not confined to adult insects in myriapods; the eggs are also camouflaged. On the ground, they look very much like vegetable seeds.²⁶ It is impossible for a living creature to create colours in its body so as to be the same as its environment or to make its shape resemble that of another species. Allah, Who is their Creator, has given these features to all camouflaging creatures.

In the photographs grasshoppers are seen imitating leaves. A central vein and two symmetrical halves on two sides of this vein, which are present in the general structure of leaves, are also fully present in these grasshoppers as seen in the photographs.

In the photograph on the left is a mantis, which is almost invisible among the pink flowers. As opposed to the majority of other mantises, whose bodies have a long and narrow first segment or prothorax, in this Costa Rican species (in the picture to the right) this segment has a different design that makes it similar to the leaves on which the mantis lives.

The patterns on the grasshopper below are very similar to traces of a kind of parasitic fungus on leaves. In addition, since its long legs could betray a grasshopper's presence, the legs of some grasshoppers, as is the case with the grasshopper seen here, are almost transparent.²⁷ Surely, the animals themselves do not consciously choose to do these imitations that are so perfect as not to leave out the dry parts and folds of a leaf. Allah, Who creates everything perfectly, created the grasshoppers.

Mantises are among the most common predators in the forests and in the savannahs of the hottest regions of the globe. The entire body structure of a mantis is designed for predation. The nymph mantis, seen below, of the tropical forests of South America is almost identical to the dry leaves of the fern. If it were to rest on a green leaf, it would be easy to spot. Most species take great care to find suitable environments in which to lie in wait for their prey.²⁸ It is certainly not possible for this creature to have devised such a system on its own. He Who inspires all the creatures with how they are supposed to act is Allah, the Lord of the entire universe

Teknikat maskuese të zvarranikëve

(above) In the case of this leopard gecko from Pakistan, only the upper body imitates the substratum upon which it might be detected. The abdomen is almost entirely white, because the small reptile is always careful not to reveal that particular part of its body²⁹.

çfarë bën zvarraniku që të mbroj vetveten kundër grabitqarëve në shkretëtirë? Një prej mënyrave më të lehta për këto krijesa që lëvizin ngadalë përfundimisht është fshehja e tyre. Metoda më e mirë e fshehjes është adaptimi i trupit të krijesave në vendbanimin e tyre. Ngjyrat dhe modelet e tyre zakonisht u shërbejnë si jetë shpëtuese për shumicën e kafshëve. Për shembull, në një pyll është gati e pamundur të dallosh një gjarpër Rhino, një lloj të gjarpërinjve tropik që jetojnë në malet e shirave në Afrikë, për shkak të asaj se lëkura e tij është e mbuluar me modele gjeometrike të kaltërta, të kuqe, të verdha dhe të bardha. është interesante, se ngjyrat e gjarpërit ngjajnë me rrethinën ku ata jetojnë. Kjo marrëdhënie një me një shkakton disa pyetje në mendjen tonë. Si u shfaqën këto ngjyra që janë aq të ngjashme me mjedisin? A është e mundur që kjo të ketë ndodhur me anë të gjasës, apo të jetë prodhuar nga vetë zvarraniku?

Saktësisht në përgjithësi është e pamundur. është e pamundur se pari për zvarranikun të analizoj mjedisin, pastaj të vendos çfarë ndryshimesh i nevojiten ti bëj vetvetes, dhe në fund të përcaktoj ngjyrën dhe modelin. Veç kësaj, është totalisht e palogjikshme dhe e paarsyeshme të pretendojmë se ai (zvarraniku) ka krijuar një proces në trupin e tij që zhvillon reaksione kimike që janë të nevojshme për një ndryshim të tillë.

Edhe njeriu, qenia e gjallë e vetme e pajisur me arsye në tokë, nuk mund të ndërroj ngjyrën e asnjë pjese në trupin e tij. Ai nuk mund të krijoj një sistem në trupin e tij që të sjellë ndryshime të tilla. Në këtë rast, është vetëm një shpjegim për ngjashmërinë e përkryer të ngjyrës së zvarranikut me ngjyrën e rrethinës së tij i tillë që hapësirë edhe hija nuk ndryshon. Një krijues superior posedues i mençurisë së pafundme ka mundur të dizajnoj një krijesë të gjallë të këtillë. Ky dizajn i përket Allahut, të Plotfuqishmit.

Allahu është Ai i Cili i di më së miri nevojat e çdo qenie të gjallë.

It is almost impossible to distinguish the snake species that inhabits the tropical rainforests of Costa Rica from the tree on which it rests.

The Australian leaf gecko usually lives near trees, and closely resembles bark. It rarely displays its pale abdomen. Even the lizard's eyes are well camouflaged.

ZVARRANIKU MË I NJOHUR I MASKIMIT: KAMELEONI

Keni parë ndonjëherë kameleonin duke ndryshuar ngjyrën e tij në ngjyrën e rrethinës së tij? Kjo është diçka që shihet e vlefshme. Kameleoni ka një aftësi të jashtëzakonshme të maskoj vetveten sa që shkathhtësia e tij habit çdokënd. Megjithëse se edhe disa zvarranikë kanë aftësinë e ndryshimit të ngjyrës së tyre, askush nuk e bën atë aq shpejtë sa e bëjnë kameleonët.

Kameleoni përdorën zgarën e ngjyrave të kuqe dhe të verdhë, shtresat reflektuese të kaltërta dhe të bardha dhe më e rëndësishmja "chromatospheres", qeliza të lëkurës që u përgjigjen ndryshimeve në nxehtësi, dritë dhe në humorin, gjenden shpirtërore të kafshës.³⁰ Nëse ju e futni një kameleon në një ambient shumë të verdhë, për shembull, ju do të shihni se menjëherë ngjyra e tij kthehet në të verdhë dhe i adaptohet rrethanave. Ç'është më tepër, kameleonët nuk i adaptohen vetëm një ngjyre, por po ashtu edhe substrateve të shumëngjyrshme. Fshehtësia e arritjeve të tyre është në qelizat e ngjyrave, që shtrihen nën lëkurën e këtij mjeshtri të maskimit, i cili në atë moment që e ndërron mjedisin në atë moment edhe adaptohet në atë mjedis. A mund kameleoni të bëjë një adaptim kaq të përkryer vetvetiu? Si këto krijesa bëhen të padallueshme duke u përzierë me mjediset ku ato jetojnë, derisa edhe artistët më të aftë duhet të punojnë me orë të tëra që të fitojnë ekuivalencën e një ngjyre të vetme natyrale?

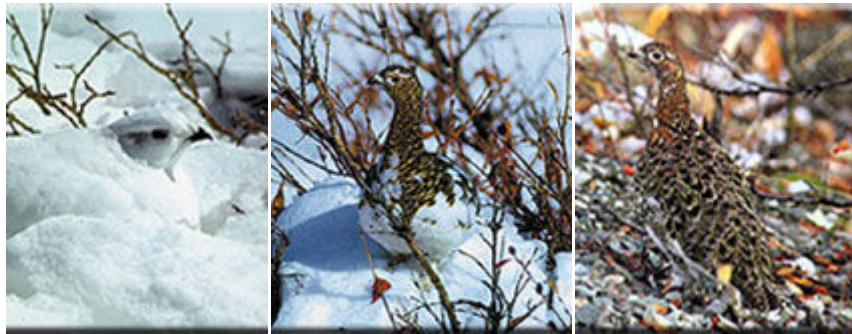
Do të ishte e paarsyeshme të deklarojmë se kameleoni mund të demonstroj një akt të këtillë me vullnetin e tij. Është e saktë se nuk është e mundur për një zvarranikë të përcaktoj dukjen e trupit të tij, e as të vendos sistem në trupin e tij të ndryshoj dukjen e tij. Do të ishte absurde të deklarojmë se kjo krijesë ka kontroll mbi tërë qelizat dhe atomet në trupin e saj, se është e aftë të bëjë çfarëdo ndryshimi në to dhe të prodhojë pigmentet e nevojshme. Do të ishte kontradiktore dhe e pakuptimtë të deklarojmë se një kësi soj aftësie e jashtëzakonshme është krijuar nga shansi. Nuk ka mekanizëm në natyrë, që ka forcë të prodhojë një aftësi e përkryer të këtillë dhe të ua dhuron qenieve që kanë nevojë për të. Ashtu si i ka krijuar të gjitha qeniet e gjalla në tokë, Allahu, ashtu i ka krijuar kameleonët. Allahu na demonstroi unitetin e mjeshtërisë së Tij në krijim me këta shembuj. Allahu është i Plotfuqishmi, i Gjithëdituri.

Allahun e lartësoi me adhurim ç'ka në qiej e në tokë dhe Ai është i gjithëfuqishmi, i urti. I Tij është pushteti në qiej e në tokë, Ai jep jetë dhe Ai jep vdekje dhe Ai ka fuqi për çdo send. (Suretu el-Hadidë:1-2)

Chameleons are one of the best self-camouflaging animals. As seen in the photographs above, the cool shadow of a fern leaves a temporary imprint on the warm skin of the chameleon.

These snow grouse are examples of how camouflage can change according to season.

NDËRRIMI I NGJYRËS SIPAS MJEDISIT

A shfrytëzojnë krijesat e gjalla ngjyrën vetëm për tu mbrojtur nga armiqtë e tyre? Sigurisht që jo. Disa kafshë mbrojnë veten e tyre edhe prej të ftohtit dhe nxehtësisë me anë të disa enzimave që u japin atyre ngjyrë të qimeve që mbulojnë trupin e tyre. Në disa kafshë që jetojnë në regjione të ftohta, qimet që mbulojnë këmbët, veshët dhe hundën, që janë pjesët më të ndjeshme të trupit, janë të ngjyrosura me ngjyrë të errët. Qimet e zeza sigurojnë më shumë energji të nxehtë për kafshët kështu që u ndihmojnë atyre të ngrohen me lehtë, mu sikur njerëzit që mundohen të përfitojnë nga dielli duke veshur rrobe të zeza dimrit. Ndryshimet e ngjyrës janë shumë të zakonshme për kafshët tokësore. Për shembull, në verë, leshi i dhelprave veriore kthehet në të bardhë, sepse temperatura në trupin e tyre është shumë e lartë. Në dimër, sidoqoftë, duke u ftohur koha, temperatura në trupin e tyre duke është në ulje dhe krijohet një mjedis më i përshtatshëm për punën dhe lëvizjen më të lehtë të enzimave. Për këtë arsye në dimër, leshi i dhelprave veriore errësohet. Lepujt, dhelprat, buklat dhe qelbësit që jetojnë në gjerësitë veriore në dimër kthehen në të kaftë dhe në dimër në të bardhë.

Derisa disa shpezë shndërrohen në totalisht të bardha në muajt e dimrit, ata në pranverë fitojnë një dukje krejt të re që i ngjan ngjyrës së tokës dhe vegjetacionit.

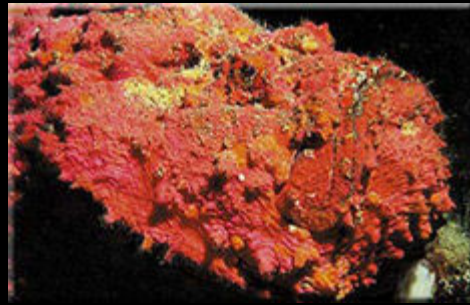
NGJYRAT ALARMUESE

Krijesat e gjalla shfrytëzojnë ngjyrën për qëllime të ndryshme. Shfrytëzimi i ngjyrës si mënyrë alarmimi është një prej këtyre qëllimeve. Në faqet vijuese ne do të u japim juve disa shembuj të kësaj vetie.

One of the most threatening frogs is the "poison arrow" frog. This small amphibian of the *Dendrobates* species has a poison known as "batracotoxin" within its skin, which is believed by some to be the strongest known poison in the animal kingdom. The frog's name is derived from the use made of it by certain Amazonian tribes. It is so poisonous that the Indians used it on the tip of their arrows while hunting.³² The colour of the animal helps other animals to recognise that it is poisonous.

The members of the *Sinanceidea* species are fish with relatively small and compact bodies. They have no scales, and instead their skins are covered with wart-like protuberances, which perfectly camouflage the fish as they rest upon the seabed waiting for prey. These protuberances break up the outline of the body, which thus come to resemble rocks. Often these fish camouflage themselves even more by burrowing into the sand.³³

In South America, there are many poisonous and non-poisonous snakes that share the same vivid coloration. They are all covered with yellow, red, and black rings. They are all called coral snakes. Some of them, the true coral snakes, are deadly. Others, which are called "false corals", only imitate the poisonous ones. The actual arrangement of the coloured bands distinguishes one from the other. The false coral snakes benefit from this similarity and are protected from their enemies.³⁴

A papilionida extends its red, antenna-like osmeterium, an organ that some butterfly caterpillars release when they hear the enemy approaching. The movement of this brightly coloured extension frightens small birds.³⁵

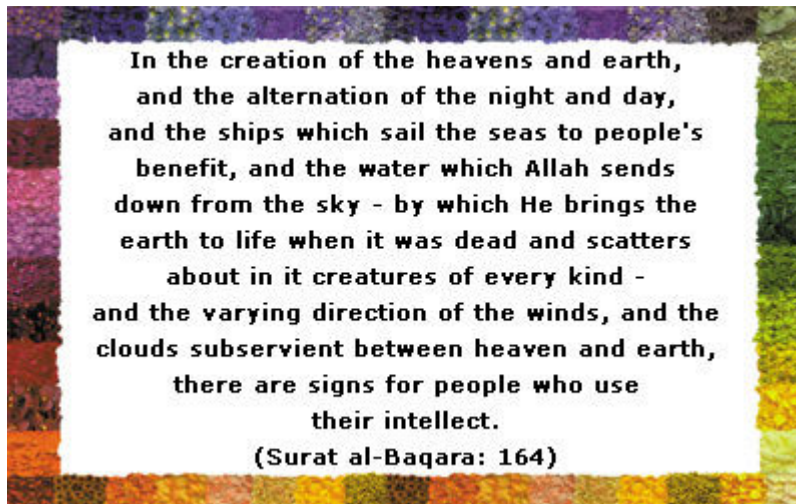

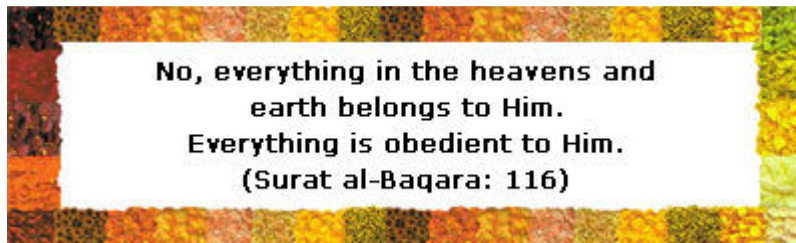
The fulgoridae are a species of often brightly coloured large homoptera that live in the tropics. Their heads extend out in the form of a hollow "horn". The species of fulgoridae has a horn-like growth on its head that imitates the open mouth (complete with teeth) of a crocodile. (Big picture) It is believed that the function of these horn-like extensions may also relate to courtship. The camouflage of the fulgoridae in repose as seen in the smaller picture resembles the bark of a tree. When disturbed, it opens its wings to reveal two large "eyes". This surprises its enemies and gives the animal the chance to run away.³⁶

A male frigate-bird in the Galapagos Islands inflates the scarlet pouch beneath its bill to attract a female. The males often gather in groups upon the mangrove, where they will later build their nests, and engage in this behaviour so that the females flying overhead can choose their partners. The scarlet colour of the pouch contrasts sharply with the black feathers on the upper part of the bird's body, which have a metallic sheen.³⁸

Ngjyrat në Shpezë

Një ndër tiparet kryesore të shumëngjyrëshmërisë së puplave të shpezëve është se ato pupla janë struktura jo të gjalla. Arsyeja pse një pupël përmban ngjyrën me përpikëri, edhe pasi të bie, është sepse ajo është e zhvilluar plotësisht si jo e gjallë.

Larmia e madhe e ngjyrave në shpezë në parim është për shkak të prezencës së pigmenteve në pupla, të cilat janë rezervuar, krijuar, në faza initiale të zhvillimit të puplës, apo të ndryshimeve të dritës të cilat ndodhin në varësi prej karakteristikave strukturale të puplave.

Që kur këto formacione, të cilat janë krijuar nga substanca keratinë, zhveshën për shkak të kushteve të mjedisit, ato rregullisht ripërtëriten. Kjo është sepse puplat e shpezëve vazhdojnë të rriten derisa të arrijnë gjatësinë e nevojshme, si dhe karakteristikat dhe modelet e tyre të llojit specifik.

Për shkak të strukturës së tyre të ndryshme, puplat mund të kenë dukje të ngjashme me xhamin prizëm që thyen dritën në ngjyra të ndryshme. Ngjyrat që formohen me anë të refrakcionit të dritës në këtë mënyrë, janë më të ndritshme dhe më metalike se ato që janë të formuara nga pigmentet. Ngjyrat e këtyre puplave ndërrohen nga të kaltër në të gjelbër, dhe nga portokalltë në të kuqe. Në përgjithësi, e gjelbërta, e kaltërta, dhe ngjyrat metalike në shpezë formohen me anë të reflektimit dhe refrakcionit të dritës. Akoma disa prej ngjyrave të puplave vijnë nga pigmentet.³⁹

Kryesisht gjenden tri pigmente kryesore në shpezë. Këto janë pigmenti melanin që prodhon ngjyrën e zezë, të kaftë apo të verdhë të zbehtë, pigmentet lipokrome që prodhon të kuqe, të verdhë apo të portokalltë, dhe karotenoidet. E kaltërta, e gjelbërta dhe disa ngjyra tjera të ndritshme në shpezë janë krijuar nga disa flluska mikroskopike në keratinën e puplave që thyejnë dritën. Puplat që absorbojnë gjithë spektrin e dritës dhe reflektojnë vetëm të kaltërtën, në anën tjetër, krijojnë ngjyrën e kaltër te disa shpezë.⁴⁰

Hormonet gjithashtu luajnë një rol të rëndësishëm në ndryshimin e ngjyrave në shpezë. Ndryshueshmëria e ngjyrës ndërmjet anëtarëve meshkuj dhe femra të disa lloje shkatohet nga hormonet seksuale. Ngjyrat e ndryshme dhe format e puplave të gjelit dhe pulës, për shembull, varen nga hormoni i estrogenit.

Ngjyrat e shpezëve janë të rëndësishme për adaptimin e tyre në mjedisin e tyre ashtu edhe për anëtarët meshkuj edhe për femra për identifikimin nga çdo i ardhur prej meshkujve të femrave në stinën e miqësisë. Veç kësaj, pigmentet, të cilat i japin ngjyrë puplave, shton forcën e puplave, rezervon energjinë që vjen nga dielli dhe parandalon rrezet e dëmshme ultravjollce nga depërtimi në trup.

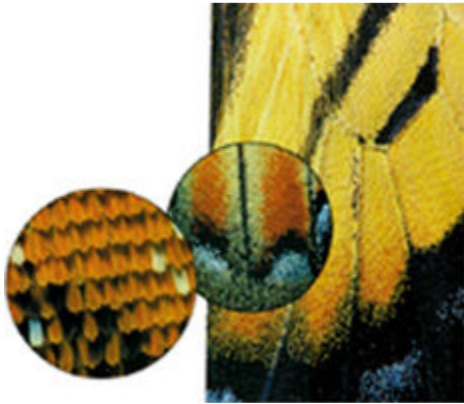

Every bird species has a different colouring. The reason for this colour diversity is due to the light shifts in feathers and the presence of a pigment substance, called keratin, in the structure of the feather.

FLUTURAT

Formimi i ngjyrës në krahët e fluturave është mjaft interesant. Drita reflektohet me anë të luspave në krahët e fluturave duke formuar ngjyra të cilat “për momentin janë jo-ekzistuese”, por, të cilat shfaqin një simetri ekstraordinare dhe të mrekullueshme. Ne vetëm themi se ato “faktikisht janë jo-ekzistuese”, ju pyetni pse?

Fluturat janë të njohura për bukurinë e krahëve të tyre që janë sipërfaqet që janë relativisht më të gjëra se krahbarori i tyre. Si, atëherë, këto stile dhe ngjyra të mahnitshme në krahët e fluturave gjenden?

A close-up of the scales on the wings of butterflies

Fluturat kanë një palë të krahëve me cipë, të cilët në fakt janë të tejdukshëm. Që kur këta mbulohen me luspë të dendësive të ndryshme, tejdukshmëria e krahëve me cipë humb pa vënë re. Këto luspë rrisin cilësitë aerodinamike të krahëve të fluturave, dhe u japin atyre ngjyrën. Luspë, të cilat janë aq delikate sa që do të bien nga vendi i tyre posa të preken nga ndonjë gjë, kanë skaje të mprehtë dhe të ashpër të ngjitur për krahët e fluturës. Në këtë mënyrë, luspë mbesin të lidhur pa rënë. Secila prej këtyre luspave të vogla, të cilat duken sikur mbulojnë herpesin në kate, marrin një ngjyrë ose me anë të pigmenteve kimike ose me anë të refrakcionit të dritës që bie në ngjyrat e yllit sikur siç bën flluska e sapunit.⁴¹ Veç kësaj, hulumtimet laboratorike se ngjyrat e ndryshme varen nga substanca të ndryshme kimike. Nënprodukti i substancës ngjyrosëse të quajtur pteridinë, p.sh., krijon ngjyrën rozë, të bardhë, dhe të verdhë që zakonisht vërehen në flutura. Melanina, që është një substancë ngjyrosëse e rëndomtë, ekziston në pikat e zeza në krahët e fluturës. Interesant, ngjyrat në krahët e fluturave nuk janë gjithmonë ashtu siç na duken. P.sh., luspë e gjelbërta në realitet janë përzierje në mes të luspave të zeza dhe të verdha. Hulumtimet e fundit të bëra në krahët e fluturave kanë demonstruar se pigmentet janë sintetizuar në luspë dhe që enzimat të nevojshme për prodhimin e melaninës gjenden në lëkurën e epërme të luspave.

Substancat ngjyrosëse nuk janë të shkaktuara vetëm nga këto shpërthime të larta në ngjyrat e fluturave. Struktura dhe rendi i luspave në krahët e fluturave shkaktojnë dredhi të ndryshme të dritës, siç është reflektimi, refrakcioni, dhe përfundimisht formimi i ngjyrave të bukurisë verbuese. Për shembull, fluturat *Stilpnotio Salicis* kanë luspë gjysmë-transparente, të cilat përmbajnë flluska. Ndonëse në luspë nuk ka substanca ngjyrosëse, drita që kalon në mes të luspave u jep fluturave pamje sikurse satine.

Sipërfaqja e luspave mbi krahët e fluturave *Argynnis* është pa besueshmërisë e butë, që krijon refleksione të argjendta. Në disa flutura, rregullimi i dy luspave njëra mbi tjetrën gjithashtu mund të krijojë refleksione të ndryshme të dritës, p.sh., duke bërë që flutura të duket e kaltër në vend që të duket e zezë apo ngjyrë kafe.

Kur ekzaminojmë strukturën e krahëve të fluturave edhe duke konsideruar vetëm ngjyrosjen e tyre, ne ndeshemi me shumë mrekulli. Ekzistimi i një bukurie të tillë të jashtëzakonshme pa dyshim është shenjë e forcës madhështore dhe mjeshtërisë së pafundme të Allahut, i Cili krijoi të gjitha këto.

Duhet të jetë caktuar se pranë këtyre qenieve të krijuara si zbulim, ngjyrat dhe modelet në krahët e fluturave kanë edhe shumë funksione kritike për këto krijesa.

SYTË E GËNJESHTËRT TË FLUTURAVE

Në shumë flutura, gjenden disa modele që zeza të neve kujtojnë në sytë e krijesave të mëdha. Këta sy, që prapë përbëhen prej luspave të ngjyrosura në krahë, mishërojnë një mekanizëm mbrojtës shumë të rëndësishëm për fluturat. Fluturat i mbajnë të mbyllur krahët e tyre gjersa pushojnë. Nëse ato takojnë një armik, apo janë të shqetësuar nga një prekje injorante, krahët menjëherë hapen, dhe një pikë-syri e madhe, e shndritshme dhe e ngjyrosur shumë shfaqet në sipërfaqen e krahut. Në këtë mënyrë, mesazhi i duhur i dërgohet grabitqarit.

The large Indonesian butterfly (left) has two large spots resembling eyes on its wings, which it uses to startle its enemies. It is a satisfactory defence for these butterflies. Other species such as Monarch butterflies, on the other hand, take recourse to other methods (right). With their dark orange wings with black patterns, they send "bad taste" warning to their enemies.

The butterflies seen in the photographs utilise camouflage both with colour and pattern. Allah created the eye motifs on the wings, not lacking even the sparkles in the eye.

MASKIMI I FLUTURAVE

Vetitë maskuese të fluturave janë madhështore sikurse sytë e tyre të gënjeshtërt. është ashtu sikurse fluturat maskuese shohin ngjyrën e shkurre, bëjnë vlerësimin e mjedisit, e analizojnë atë, dhe imitojnë ngjyrën e shkurre me ngjyrat që ato prodhojnë në sistemet e larta efektive të trupit të tyre. Qenie tjetër, e vetëdijshme për shijen e grabitqarit të tij, jep sinjale alarmuese tek ai duke imituar ngjyrat e prapësojnë atë duke i sugjeruar se flutura do të ketë shije të keqe ose edhe do të jetë helmuese. është pa kuptim e mundur për një flutur që vetëm të shfaq këto akte. Ne mund ta sqarojmë atë me shembull:

Supozoni se jeni duke u munduar që të krijoni një ngjyrë në laborator. Nëse ju keni pak dije për këtë subjekt, ju nuk do të jeni në gjendje të arrini rezultatin e caktuar që e dëshironi, pa marrë parasysh pajisjet e përparuara dhe lehtësirat e laboratorit tuaj. Pastaj mendoni se jeni duke u munduar të arrini kualitetet e ngjyrave siç janë ato të fluturave, të cilat, me zhvillimin e ngjyrës dhe modelit të njëjtë sikurse në mjedis, bëhen gati të padukshme. Ju nuk do të jeni në gjendje të zhvilloni as vetëm një ngjyrë kuptimplote, shprehëse. Ekzistenca e një situate të tillë, do të ishte sigurisht joshkencore dhe irracionale të i afrohem një deklarami që ky sistem i famshëm në flutura ka ardhur në ekzistencë me anë të rastit i lirë nga dizejnimi i vetëdijshëm.

Nëse diku ka një dizajn, aty ka edhe një dizajnuer. Dizajni i përsosur në tokë i përket Allahut, Mëshiruesit. çka iu bie njerëzve të arsyeshëm është të mendojnë dhe të nderojnë Allahun për atributet e krijimit në detaje. Në Suren an-Nahl, Allahu shpallë si vijon:

Edhe për atë që ju krijoi në tokë lloje të ndryshme (bagëti, bimë, pemë, minerale etj.): ka fakte për një popull që di të merrë përvojë. (Suretu en-Nahl:13)

The colours of the butterflies seen in the photographs are in fact very striking. However, both live in safety due to the harmonious they blend in with the substratum on which they pose.

PIKAT E ZEZA QË ABSORBOJNË DRITËN

Në disa flutura, veçanërisht në pjesët e krahëve të tyre që janë afër trupit tyre, gjenden pika të mëdha të errëta që përbëhen prej luspave. Këto pika, që janë të vendosura simetrikisht në të krahët, kanë një funksion shumë të rëndësishëm për fluturat. Fluturat i

përdorin këto pika në rend të arrijnë temperaturën e trupit të nevojshme për fluturim. Si e bëjnë këtë?

Luspat kanë karakteristikat të ndryshojnë nxehtësinë në nivelet minimale ose maksimale varësisht nga ngjyrat e tyre. Të gjithë ne i kemi parë fluturat duke hapur dhe mbyllur krahët nën diell duke u munduar të gjejnë këndin e saktë. Pikat e zeza në krahët e tyre i ndihmojnë këto flutura, të cilat mundohen të tërheqin dritën e diellit me anë të kësaj lëvizjeje. Flutura që ka nevojë të ngrohë trupin e saj i hap dhe i mbyll krahët e saj ashtu që drita e diellit të bie drejtpërdrejtë në këto pika, dhe si pasojë të ngrohë trupin e saj.

Fluturat që jetojnë në vende të hapura të ekspozuara diellit kanë ngjyra më të lehta derisa ato që jetojnë në vende të pyllëzuara, me drurë, kanë ngjyra më të errëta.

Disa specie të fluturave Lepidoptera nuk kanë luspa në krahët e tyre, nuk mund të reflektojnë dritën, dhe kështu që janë transparente. Megjithëse është e mundur të i shohim fluturat duke fluturuar, është gati e pamundshme të i lokalizojmë kur ato zbresin ndokund. Kjo siguron një mbrojtje të përkryer për fluturat. Mu sikurse të gjitha krijesat tjera, fluturat janë krijuar me sisteme me anë të cilave ato mund të mbledhin gjitha gjërat e nevojshme për vete. Veç kësaj, të gjitha këto sisteme janë të ndërruarura mes vete ku nuk mund të ekzistoj njëri sistem pa tjetrin.

Sikur të gjitha krijesat në gjithësi, Allahu i krijoi edhe fluturat me të gjitha detajet që ato posedojnë dhe i pajisi me sistemet që atyre u nevojiten.

The brown colour and spots under the wings of the blue Morpho butterflies provide an excellent means of camouflage for hiding in the bush. Butterflies may all of a sudden become invisible in the bush.

**In the heavens and earth, there are certainly Signs for the believers.
And in your creation and all the creatures
He has spread about there are Signs for people with certainty.
And in the alternation of night and day and the provision Allah sends down
from the sky, bringing the earth to life by it after it has died,
and the varying direction of the winds,
there are Signs for people who use their intellect.
Those are Allah's Signs We recite you with truth.
In what discourse, then, after Allah and His Signs, will they believe?
(Surat al-Jathiyah: 3-6)**

NGJYRAT E NËNETIT

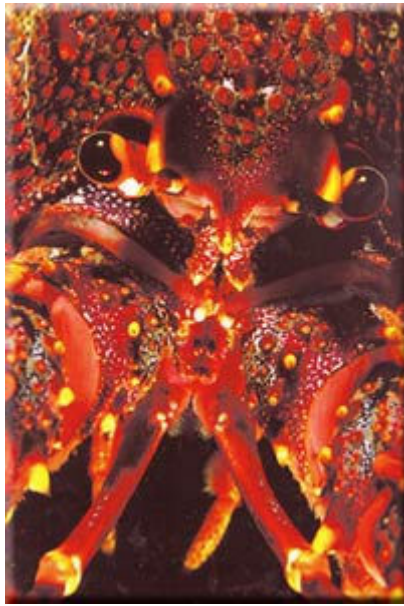
Jeta në sipërfaqen e detit është shumë e ndryshme nga ajo në tokë. Të gjitha tiparet e krijesave me vendbanim ujor janë organizuar në atë mënyrë që ti mundësojë të jetojnë në ujë në mënyrën më të lehtë të mundur. Njerëzit nuk mund të shohin në ujë ashtu siç shohin peshqit, sepse syri i njeriut nuk ka ato tipare që do të i lejonin atij të realizoj shikim të mprehtë nën ujë. Syri i njeriut nuk ka sistemin e thjerrëzës si atë të peshkut, dhe nuk është sferik dhe i fortë sikur ai i peshkut, kështu që ai nuk ka shikim aq të mprehtë si peshku nën ujë. Ai nuk mund të i lejoj aq precizitet sa i lejon peshkut për largpamësinë e distancave në ujë për shkak të refrakcionit, sikurse ai nuk llogaritë refrakcionin e dritës në ujë.

Allahu ka krijuar çdo qenie të gjallë me karakteristikat më të përshtatshme për ambientet jetësore të tyre. Krijesat që jetojnë nën det përbëjnë vetëm një pjesë të vogël të shembujve të mjeshtërisë së Allahut në krijim. Allahu nuk ka shok në krijim dhe gjithçka është nën kontrollin e Tij.

S'ka dyshim, ky është lajm i vërtetë. Nuk ka asnjë të adhuruar tjetër pos Allahut. Allahu është ai, i plotfuqishmi, i vetëdijshmi. (Suretu Ali Imran: 62)

A shrimp moves undisturbed along the surface of a sea anemone. The transparency of these small crustaceans is extraordinary, because in most transparent animals some major part of the body still remains visible. For example, most cannot manage to conceal their digestive systems and the food contained inside them. In some species, only the tail and a part of the pincers are coloured. These small details of colour are useful in enabling the shrimp to "disappear"; the contrast between the transparent parts and the colourful markings is so pronounced that would-be predators are drawn to the markings themselves and are not able to perceive the over-all outline of the animal.⁴²

The photograph on the left belongs to a rock lobster. This lobster, a perfect example of harmony in colour and design, is adorned with shades of red.⁴³ Above is a coral. Billions of corals lie together. They combine with each other by special secretions, and form a limestone skeleton. On this skeleton, they secrete a coloured substance: red, pink, and occasionally black or white.

In the depths of the sea, starting from 200 metres below the surface, there is no light at all. However, when reaching the bottom of the oceans, which are even deeper than the height of Everest, we come across a multicoloured world. The striped anemone fish, which live in anemone plants, seen in the photograph above, are also members of this world.

Sea cochlea (Nudibranches) is one of the most interesting animals of the underwater world. With their interesting designs and extraordinary colours, these animals are a species of cochlea without a shell. On the pictures above are examples of a few species. These creatures, which have soft bodies, are protected by a strong poison. Their striking colour warns their predators that they are very poisonous. They obtain their poison from the plants they eat.⁴⁴

The body of the seahorse is covered with plaque-shaped bones. Seahorses are not very good at swimming. For this reason, they live by clinging to corals. Since seahorses can change their colour quickly, they are easily protected from their enemies.

One of the most curious and useful Spider crabs are remarkably diverse features of molluscs is their so-called in size and shape. They range from "cloak" - the tissue that covers their gigantic Japanese Spider Crab, with bodies and forms a "second shell". As metre-long legs, to the miniature the photograph reveals, the cloak slowly coral-reef species seen above. Their covers the shell and interrupts the patterns blend remarkably well will chromatic uniformity that could betray the poly-studded texture of their hosts.⁴⁵

Scorpion fish live along the seabed in temperate or tropical zones and never venture out to open sea. They are carnivorous and feed on smaller fish. The long, fan-shaped pectoral fins are an excellent deterrent to the fish's enemies, and the red-and-white stripes make it difficult for their prey to see them against a backdrop of coral.⁴⁶ Scorpion fish have a very colourful appearance but can easily become invisible among the corals, which are also very colourful.

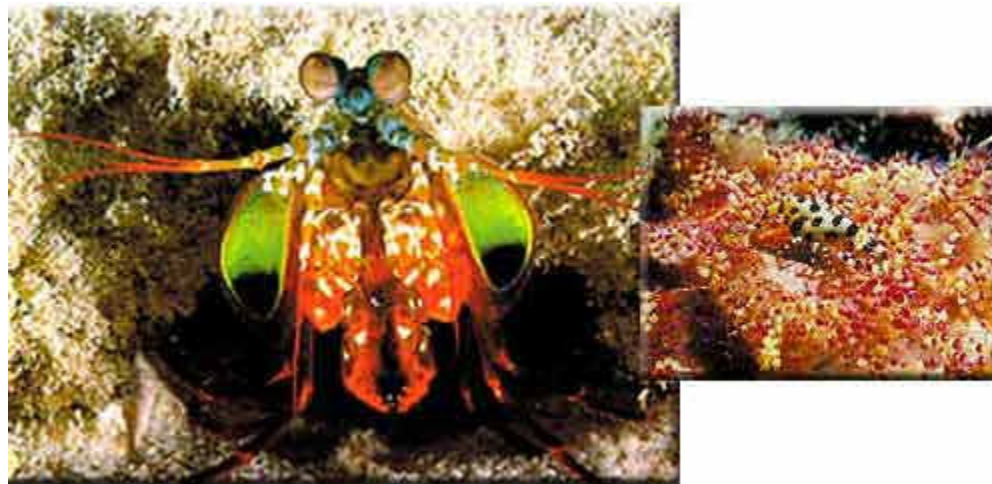
The members of the Soleidea species, such as soles and rhombuses (above), are extremely mimetic. Their benthic (i.e., bottom-dwelling) nature forces them to imitate the substratum as much as possible. The crocodile fish (below) uses its colour to hide from predators.⁴⁷

Crinoids, seen on the photograph, are sea tulips in the shape of lilies. They have long, thin, flower-like spiked arms. There is poisonous mucus on their arms. They absorb the oxygen in water through their arms by filtering it.⁴⁹

An octopus, photographed at night, makes its skin flare to appear larger. This iridescent green colour is seen almost exclusively after dark.⁴⁸ Some species can become at one with the deep-sea underwater patterns.

The mantis shrimp (seen on the left) is only one of the creatures of the undersea that has an interesting appearance and bright colours. Its protruding eyes are among the most complex eyes in nature. (Seen on the right), are painted prawns, which live amid the spines of a poisonous sea urchin.⁵⁰

Tema e evolucionit nuk mund të sqarohet: Harmoninë dhe simetrinë

Në tokë ne jetojmë dhe në universin e gjerë në të cilin është e lokalizuar toka mbizotëron një harmoni e shkëlqyeshme. Madje edhe duke shikuar nga dritarja, ne shohim shumë shembuj të kësaj harmonie. Në re, në qiell, pemë, lule, kafshë dhe në shembuj të ngjashëm, është e dukshme renditje dhe simetri e përkryer.

Kur ne shikojmë në natyrë, ne shohim se çdo bimë dhe çdo kafshë ka ngjyrat dhe modelet e posaçme për llojin e tyre. Për më tepër, secila prej këtyre ngjyrave dhe modeleve kanë domethënie të ndryshme për qeniet e gjalla: ftesa për miqësi, shprehja e agresivitetit, alarmimi ndaj rrezikut dhe shumë nocione tjera si këto mësojnë kuptim në mes të kafshëve prej perceptimit të ngjyrave dhe modeleve.

Teoria e evolucionit, e cila pretendon se gjithçka ka ardhur në ekzistencë prej një ko incidence të rastësishme, ka hasur në qorrak, për arsye se mjeshtëria, llojlloshmëria e ngjyrave dhe harmonia u shfaqën në natyrë. Çarls Darvini, themeluesi i teorisë në formën që ne e kemi sot, gjithashtu ka të rrëfej për situatën që ai fytyroi sepse dizajni është i qartë në qeniet e gjalla. Darvini shpalli se ai nuk mund të kuptonte pse ngjyrat e krijesave të gjalla kanë kuptime të ndryshme:

*Vështirësia është, pse gjakpirësit nganjëherë janë aq mrekullueshëm dhe me mjeshtri të ngjyrosur? Kur shihet se shumica janë të ngjyrosur tu ikin rrezikut, unë mezi kuptoj ngjyrën e tyre të ndritshme në çështje tjera të shoh gjendjet e tyre fizike. Nëse ndonjë prej të objektuarave flutura mashkullore është bërë e bukur me anë seleksionimit seksual, dhe është pyetur pse ata nuk janë bërë të bukur sikurse larvat e tyre, çfarë përgjigje do të jepnit? Unë nuk do të mund të përgjigjem por do të duhej të vazhdoja hulumtimet.*⁵⁵

Çarls Darvini prapë tregon për konfliktin me vet teorinë e tij sikurse vijon:

*Unë vlerësoj rastet e ngjyrë-shndritshmëve, peshqve mashkullor inkubator, dhe femrave flutura brilante, duke treguar se vetëm një gjini ka mundur të bëhet brilante pa ndihmën e transferimit të bukurisë nga gjinia tjetër; megjithëqë unë nuk mund të supozoj se bukuria në gjininë tjetër është bërë nga seleksionimi.*⁵⁶

Saktësisht, është e pamundur për ngjyrat, rendin dhe simetrinë në natyrë të keni ardhur në ekzistencë nga seleksionimi natyror. Në këtë pikë, do të ishte e dobishme që të shikojmë në konceptin e “seleksionimit natyror” të parashtruar nga teoria Darwiniste e evolucionit. Siç dihet mirë, seleksionimi natyror është njëri prej mekanizmave imagjinar të teorisë së evolucionit. Ai thotë se ata të adaptuar më së miri në ambientin jetësor të tyre do të mbijetojnë, derisa ata që janë të dobët dhe të papërshtatshëm me ambientin jetësor të tyre do të eliminohen, zhduken. Sipas deklarimeve të evolucionistëve, një ndërrim mirëbërës ndodh në anëtarët e qenieve të ndryshme me anë të mutacionit të rastësishëm në gjenet e tyre. Krijesa është përzgjedhur në mesin e të gjitha të tjerave të atij lloji me anë të mekanizmit të mbijetesës e më të shëndetshmit, dhe ajo që ishte mutacion i rastësishëm është transferuar në sasi të mëdha në gjeneratën e ardhshme.

Përfundimisht është e pamundur për ngjyrat, modelet dhe simetrinë në modelet e qenieve të gjalla të jenë krijuar me anë të një mekanizmi të këtillë. Ky është një fakt shumë i qartë. Megjithëse ai është themeluesi i teorisë, vetë Darvini duhet të pranojë se mekanizmi imagjinar i seleksionimit natyror nuk mund të jetë shkaktar për një rend të këtillë. Gjithashtu, arkeologu britanik J.Hawkes pyet për seleksionimin natyror të pakuptimtë fare, në artikullin e tij në “Nine Tantalizing Mysteries of Nature”, të botuar në magazinën *New York Times*:

Unë e shoh të vështirë të besoj se bukuritë të tepërta të shpezëve, peshqve, luleve dhe gjitha formave tjera të gjalla janë prodhuar vetëm nga seleksionimi natyror; Unë e shoh të pabesueshëm se vetëdija njerëzore ishte një prodhim i tillë. Si mundet truri i njeriut, instrumentin me të cilin u krijua të gjitha pasuritë e civilizimit, të cilat e shërbyen Sokratin, Shekspirin, Rembrandin, dhe Ajnshtajnin, të kenë ardhur në ekzistencë nga lufta për mbijetesë në mes të gjahtarëve të lojës së egër në labirintin e epokës së akullnajave, pleistocen? ⁵⁷

Siç e kuptuam nga ato prova të evolucionistëve, ata e dinë se teoria e tyre është në krizë. Është e paarsyeshme të mbrojmë idenë në bazë të së cilës qeliza, me sa duket ka ardhur në ekzistencë me anë të ko incidencës si rezultat i ndezjeve dhe shiut në tokë, është kthyer në gjëra të gjalla të shumëngjyrëshe nëpër kohë. Të supozojmë për shembull, shkencëtarë të merr një qelizë të vetme të bakteries, të ia siguroj kushtet më të përshtatshme laboratorike, të përdorë gjithë pajisjet që i nevojiten, të bëjë përpjekje që të evoluoj këtë qelizë për miliona vite (gjë që është e pamundur, vetëm të supozojmë atë); çka do të mësoj ai në fund? A do ta transformojë ndonjëherë bakterin në pallua

me a ngjyrat e saj verbuese, apo në leopard me modelet e përkryera në trupin e tij, apo në trëndafil me gjethet e saj të buta të kuqe? Sigurisht, njerëzit inteligjent nuk mundën madje as të imagjinoj një gjë të tillë, e lere më të bëjnë një deklaram të tillë. Akoma, ky është pikërisht pretendimi, deklarata e teorisë së evolucionit.

QORRSOKAKU I NGJYRËS NË EVOLUCION

Chameleons are one of the creatures that change colour most rapidly according to their surroundings. It is certainly not possible for a chameleon to make a system so complex as changing the colour of its body cells in such a short time on its own. This system present in chameleons is a product of matchless design. And this design belongs to Allah, the most Wise.

Le të vërtetojmë me anë të një shembulli se është e pamundur për ngjyrat e qenieve të gjalla dhe sistemet e transformimit të ngjyrës të bëhen nga seleksionimi natyror. Le të marrim si shembuj kameleonët. Kameleonët janë kafshë të afta për adaptim në ngjyrat që janë prezentë në mjedisin e tyre dhe në ndërrimin e ngjyrave sipas mjedisit. Derisa pushojnë në gjethe të gjelbërta, ata marrin ngjyrën e gjelbër, derisa lëvizin nëpër fushë ngjyrë kafe, lëkura e tyre ndërron në të kaftë në një kohë shumë të shkurtër. Le të mendojmë së bashku se si ndodhin këto procese.

Krijesat e gjalla ndërrojnë ngjyrën si rrjedhim i proceseve shumë të ndërlikuara që ndodhin në trupin e tyre. është e pamundur për njeriun të ndryshoj as ngjyrën e trupin e as ngjyrën e qenieve tjera të gjalla, sepse trupi i njeriut nuk është i pajisur me sisteme përkatëse për një operacion, proces të tillë. E as nuk është e mundur për njeriun që të zhvilloj një sistem të tillë vetvetiu sepse ky sistem nuk është sikur një pjesë e pajisjeve që duhet të zhvillohet dhe të instalohet. Shkurtimisht, për një krijesë e gjallë të ndryshojë ngjyrën, është e nevojshme të jetë krijuar me një mekanizëm të atillë që të ndryshojë ngjyrën.

Le të mendojmë për kameleonin e parë në tokë. çka do të ndodhte po që se ai nuk do të kishte aftësinë të ndryshojë ngjyrën? E para, kameleoni do të ishte kafshatë e lehtë pasi që ai nuk do të mund të fshihej. Veç kësaj, pasi që do të ishte e lehtë të vërehej, gjuetia do të ishte shumë e vështirë për atë. Kjo përfundimisht do të shkaktonte që kameleonit ti mungojë çfarëdo mekanizmi mbrojtës, pastaj të vdes apo të ngordh nga uria dhe, më vonë, të zhduket fare nga faqja e dheut. Akoma, ekzistenca e kameleonëve në botë sot, jep prova se një ngjarje e tillë kurrë nuk ka ndodhur. Kështu, kameleonët kanë pasur këtë sistem të përkryer prej momentit të paraqitjes së tyre në tokë .

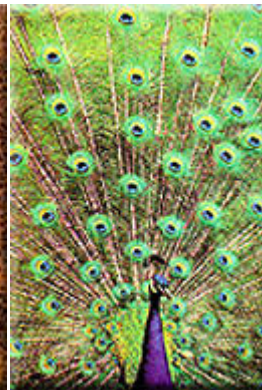
Evolucionistët thonë se kameleonët kanë zhvilluar këtë sistem përgjatë kohës. Kjo bën që shumë pyetje të sillen në mendjet tona : pse kameleonët zgjedhën një zhvillim kaq kompleks të përshtatjes së ngjyrave nga një mekanizëm i lehtë mbrojtës? Pse zgjedhën ndërrimin e ngjyrave kur ka shumë mënyra tjera të mbrojtjes? Si ka mundur të krijohet një mekanizëm në kameleonë, një mekanizëm që siguron të gjitha proceset e nevojshme për ndryshimin e ngjyrës? A është e mundur për një zvarranikë që të mendojë një mekanizëm të tillë dhe më pas ta zhvilloj sistemet e nevojshme në trupin e tij? Më tepër, a është e mundur për një zvarranikë që dekodojë informatën e nevojshme për ndryshimin e ngjyrës, informata e cila gjendet në qelizat e ADN-së?

Padyshim, kjo është e pamundur. Konkluzioni që do të dal nga përgjigjet në pyetjet e mësipërme është do të jetë një dhe i njëjti konkluzion siç vijon: është e pamundur për krijesat e gjalla të zhvillojë një sistem aq kompleks që i lejon atyre të ndërrojnë vetvetiu ngjyrën e tyre.

Nuk ndryshojnë vetëm sistemet e ngjyrave, por edhe diversioni dhe modeli i ngjyrës në krijesat e gjalla meriton vëmendje. është e pamundur për ngjyrat e shndritshme në papagaj, diversionin e ngjyrave në peshq, simetrinë në krahët e fluturave, modelet fascinate në lule dhe ngjyrat në gjallesat tjera të jenë formuar nga vetë ato. Modelet, figura dhe ngjyra aq të përkryera, të cilat shërbejnë për qëllime shumë të rëndësishme në jetët e gjallesave tjera, janë evidenca konkrete të krijimit. është më se e qartë se për rreth nesh nuk ekziston ndonjë dizajn superior në formimin e ngjyrave.

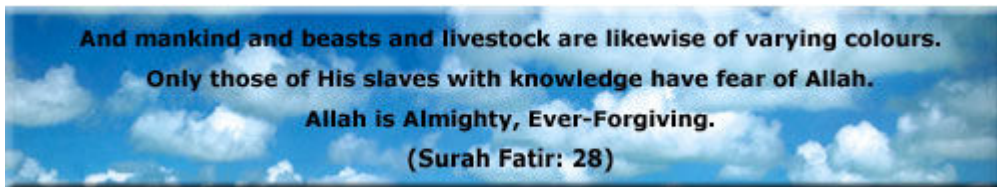

It is Allah Who determines the colours of all living beings in nature.

Le ta qartësojmë këtë me një shembull: le të supozojmë se ne jemi duke dizajnuar një prodhim që përbëhet nga katrorët. Madje të vizatojmë vetëm një prej tyre, ne duhet të bëjmë një kalkulim të vogël dhe të sigurohemi se të katër anët janë lineare dhe të barabarta dhe katrori ka kënde prej 90 shkallëve në secilin kënd. Ne mund ta vizatojmë katrorin vetëm pasi të bëjmë disa kalkulime dhe rregullime. Siç pamë, madje vetëm të vizatojmë një katror kërkon ca dituri dhe mjeshtri.

Le të përdorim arsyetimin e njëjtë për gjallesat rreth nesh dhe të mendojmë në to. Aty gjendet një harmoni e përkryer, një rend dhe një plan në qeniet e gjalla. Personi i cili çmon domosdoshmërinë e dëitursë dhe mjeshtërisë në vizatimin e një katroi të thjeshtë, menjëherë do të kuptoj që origjina e rendit, harmonisë, ngjyrave dhe dizajnit në univers është produkt i një dije dhe mjeshtërie të pafundme. Prandaj nuk ka baza të arsyeshme ose shkencore që të deklarojnë se një sistem i tillë si ai në univers është krijuar nga rastësia. Allahu, Më i Fuqishmi, ka krijuar gjithë universin. Allahu është i Vetmi i Cili që i jep formë të gjithave, Ai krijon më të bukurën.

SIMETRIA NË NATYRË NUK MUND TË FILLOJ NGA RASTËSIA

There is perfect symmetry in nature, which could by no means have originated by chance.

është se kemi vetëm një përfundim të përbashkët nga të gjithë shembujt e dhënë. Kemi një rend të pangjashëm, apo të jemi më të qartë, në këto gjëra të gjalla është paraqitur një mjeshtri madhështore. Një prej evidencave të faktit se universi nuk ka mundur të vijë në ekzistencë është ky rend i mprehtë dhe kjo mjeshtri. Në librin e tij, *"The theory of Evolution and Bigotry"*, Prof. Cemal Yildirim tregon këtë fakt edhe pse vetë ai është evolucionist:

"Është larg nga bindja të ua atribuojmë këtë rend qenieve të gjalla, të cilat duket të mos kenë qëllime të veçanta, për rastin apo koïncidencën".⁵⁸

Allahu krijoi gjithçka në univers me një rend shumë të lartë. Allahu ka kontroll mbi të gjitha gjërat.

Zoti juaj është një, Allahu, nuk ka zot pos Atij që është mëshirëplotë, gjithnjë mëshiron. është fakt se në krijimin e qiejve e të tokës, në ndërrimin e natës e të ditës, të anijes që lundron në det që u sjell dobi njerëzve, në atë shi që e lëshon Allahu prej së larti e me të ngjall tokën pas vdekjes së saj dhe përhapë në të nga çdo lloj gjallese, në qarkullimin e erërave dhe reve të nënshtruara mes qiellit e tokës, për një popull që ka mend ka argumente. (Suretu El-Bekare: 163-164)

Përfundimi

Për një person që e ka të zhvilluar kuptimin, do të ishte plotësisht joracionale të deklaroj se balancimet delikate që përbëjnë jetën kanë ardhur nga “rastësia”. Për çdo pjesë që punon në ndërvlerë të formojë këtë rend ka një rol jashtëzakonisht ekstrem në të procesin e përgjithshëm. Ngjyrat e gjallesave, të cilat janë subjekte të materies në këtë libër, janë një prej komponentëve më të rëndësishme në rendin e universit.

Siç pamë në shembujt e dhënë më par, ngjyrat, modelet, njollat, e madje edhe vijat në krijesat në natyrë kanë një domethënie. Ngjyrat, nganjëherë të përdorura si mjete komunikimi, nganjëherë si rreziqe për grabitqarët, kanë një rëndësi jetike për qeniet e gjalla. Kjo është aq e madhe sa që ndriçimi dhe errësira në hijet e ngjyrave të krijesave, dhe madje drejtimin i vijave të tyre është vendosur në mënyrë të veçantë.

Një syçelë menjëherë do të shoh se jo vetëm qeniet e gjalla por gjithashtu edhe gjithçka tjetër në natyrë është ashtu siç duhet të jetë, çdo genie është në vendin më të përshtatshëm për të. Për më tepër, ai do të kuptoj se gjithçka i është thënë në shërbim njeriut. E kaltërta, ngjyra freskuese e qiellit, dukja plotë ngjyrëshe e luleve, pemët në gjelbër të ndritshme, kullosat, hëna, e cila ndriçon botën në errësirë të zezë, yjet dhe gjitha bukuritë tjera që ne nuk mund të i numërojmë janë manifestime të mjeshtërisë së Allahut.

Allahu krijoi gjithçka në univers dhe gjithçka të gjallë dhe të pa jetë aty të përsosur. Allahu ka kontroll mbi të gjitha gjërat: Ai është më i Fuqishmi, Fuqiploti.

Ky është Allahu, Zoti juaj, nuk ka të adhuruar përveç Tij, Krijues i çdo sendi, pra adhuronie Atë; është mbikëqyrës ndaj çdo sendi. (Suretu El En'amë: 102)

Pas gjithë atyre subjekteve të përfshira në këtë libër, çka i bie diku që ka një kapje të fuqisë dhe të mjeshtërisë së pafundme të Allahut, është të kthehet drejt zotëruesit të vërtetë të të gjitha këtyre bukurive dhe të drejtojë jetën e tij që do ta pëlqej vetëm Ai.

